د لفظونو په سینو کښې

پریشان محسود

د لفظونو په سینو کښې

پریشان محسود

حسن لېوني وېل چې د زړونو سینې څیرم
ما وېل چې جنون یم د رازونو سینې څیرم

راغې په خندا بورا وئیل چې کار مو یو دے
ته ، هغسې زهٔ هم د ګلونو سینې څیرم

هیڅ مې نهٔ وو لاس کښې خو چې عزم وو ملګرو!
دا یم اوس لګیا یمه د غرونو سینې څیرم

خلک دې طلب د ګوهرونو کا په سیند کښې
زه پهٔ دې خبر یم د لفظونو سینې څیرم

ټول مطلب مطلب دے هیڅ طلب د وفا نشته
راشه ګنې اوس د الفتونو سینې څیرم

عشق یمه پرېشانه! د فراق سوې نغمه یم
څړیکه یم د درد د پرهارونو سینې څیرم

www.pukhto.net

د لفظونو په سینو کښې

شاعر:
پرېشان محسود

د لفظونو په سینو کښې   پرېشان محسود

بسم الله الرحمٰن الرحیم

(ټول حقوق د مصنف په حق کښې خوندي دي)

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	د لفظونو په سینو کښې
نوم:	شېرعالم
قلمي نوم :	پرېشان محسود
د پلار نوم :	اینځرګل
قوم:	محسود (مسید) سویلي وزیرستان (چګملائی)
د زېږون نېټه:	1988
کمپوزنګ:	پخپله (پرېشان محسود)
بیه:	۲00 روپی
فېس بك آدرس:	پرېشان محسود
د چاپ شمېر	۵۰۰
د چاپ کال	اپرېل 2018
چاپځای	اعراف پرنټرز پېښور

چاپ کتاب :	دړد او بهیر (اګست 2015)

www.pukhto.net

تړون

(ویښ خوبونه)

ای ، زه چې په ویښه کوم خوبونه وینم
هم له هغو خوبونو
نه مې یو خوب ولیدو
چې د جنګونو د انسان دلاسه
یَوهٔ د لسو شپو د غېږې بچي
په وینو سره شهیده خپله مورکۍ
سره د وینو د شیدو رودله

پرېشان محسود

ډالۍ

خپلو دوه بچو

خیام الهام

او

رومي رازي
ته

www.pukhto.net

ترتیب

شمېر	عنوان	مخ
.1	هر سحر دې چې جمال نوې ظهور کا	11
.2	که جلوه ده او که نور دے	12
.3	که یم په سیورې که په لمر خوښ یم	13
.4	ستا خبرې د پام وړ دي	14
.5	بیا وخت د تقاضې جوړه کړه لار په ائینه	15
.6	چې ځنځیر نغمه نغمه شو	16
.7	مخ دې د کتو شو او که توان مې نظر اوموند	17
.8	حسن لېونې وېل چې د زړونو سینې څیرم	18
.9	مرض مې ستا د عشق چې د ځیګر سره شو غاړه	19
.10	چې مې تللې ښکلې یار دې له اغوشه	20
.11	دا عشق مې مستانه وو که په ساز کښې وه مستي	21
.12	ښکلې زړه ښکلې نظر لرم ځل مخې	22
.13	خُواب د ولې چې شي ولې پاتې	23
.14	ښهٔ ده چې سر ته ارمان اونهٔ رسي	24
.15	زما یار لېونې ګورئ ، چې په شپه ځي	25
.16	زه د ستا په غم کښې ژاړم او تهٔ خاندې	26
.17	د بانو خوکې دې اشنا په پردو زړونو لګي	27
.18	د غزل شپه ده غزلزار یمه نن	28
.19	وختونه اړول نهٔ دي دي دهر کښې ژوندون دے	29
.20	پوهېږم نهٔ هستي او که زما د مستي سوال دے	30
.21	وایم درته وایم خو خبرې ته مې پرېږده	31
.22	ښکته څهٔ دي بره څهٔ دي؟	32
.23	دا دعشق چې دومره زور دے	33

.24	پهٔ یو ګل کښې خو تش رنګ دے او بهاردے (نظم)	34
.25	یار چې بیا کړل تور بانه په هنر پورته	35
.26	عقل به ومنې، جنون مې ژوند اسیر نه منې	36
.27	کاروان روان دے، ژوند په رفتن دے	37
.28	له به څو په اور ورتیږي د ځیګر سوز	38
.29	ستا د زلفانو دا مستي مې په دار وخېژوي	39
.30	ژوندون خو اې زړګیه د ارمانه سره خوند کا	40
.31	سترګې سرې زما د یار بلې ډیوې	41
.32	سپین بشر ئې منور افتاب د حسن	42
.33	کله یوه او کله بله، بهانې کا	43
.34	وطن مو بدو سترګو ته سمسور نه دے پکار	44
.35	خداې دې مهٔ کړي په ایمان چې څوک غریب شي	45
.36	غمګین ماښام (نظم)	46
.37	متې د جلال چې وي زور به د جمال یوسي	47
.38	پهٔ ائینه کښې وم هم وم د ائینې نه بهر	48
.39	و سپین مخ وته دې دومره ډېر په ځیر شم	49
.40	د ګلشن و سبل ته ځي په ګشت د ګلو	50
.41	ازاد نظم	51
.42	د زړهٔ پهٔ کسو مې وکسه ، ډېر بې وسه یمه	52
.43	هله راګوره، هله چې مرمه	53
.44	جانانه ما د ژوند د رېګذارونو تصویرونه	54
.45	راښکاره شه پستي شونډې ګفتار وکا	55
.46	یو ارمان (نظم)	56-57
.47	ستا غرونه غرونه غم نور پهٔ زړګي نشم نیوے	58
.48	کوم سپرلے دے چې مې ګل پکښې بوی کړے	59
.49	خاورې مې ارمان دے لېونے یمه	60
.50	ستا په نامه مې شه اغاز سحر	61

www.pukhto.net

51.	یو رنګین غوندې ماښام وې (نظم)	62
52.	مونږ دارته نهٔ ګورو وطنه مونږه درته ګورو	65
53.	دشت دې د ژوند د مزلونو وخت دے	66
54.	چارې په ما مهٔ کړه چې زه کړمه خپلې چارې	67
55.	ستا په اوښکو مې دزړهٔ شمع بلیږي	68
56.	سپرلے او خزان (نظم)	69
57.	پټ شوي دا له ذاته په سرونو کښې سرونه	70
58.	وطنه کوم کهنډر دې وژاړمه	71
59.	ستا د سترګو په نشه مست په دا بنګ زهٔ	72
60.	په فطرت کښې په حېرت کښې یم جانانه	73
61.	دا قدر د انسان چې د حېوان نه شو کم ولے؟	74
62.	پهٔ سحر کښې چې رندي ستا د جمال کړم	75
63.	د سکول د ماشو مانو دپاره (ترانه)	76
64.	کورینه ړانګ دي که دې میږ دې توس په غرهٔ کشے	77
65.	د جانان د لونګینو سترګو خوب یم	78
66.	زه چې په سېل د کائنات ووځمه	79
67.	شوندې پرانیزه په ناز	80
68.	یاره اړوي چې په کوم لوري مخ	83
69.	زه خو ستا د مستۍ بنګ یم	84
70.	سکښې ماښام شو ، دریاب ودریږي (نظم)	85
71.	بیا مې والوتے د خیال په دشته زانې	87
72.	رند خو نهٔ یم چې به تل درته سلام کړم	88
73.	د ژوندون په دې لوی بحر کښې یو خس یم	89
74.	زما د ترهٔ زوئ د (نقیب الله شهید) په نوم	90
75.	ګوټ راباندې وخښنه مایوسي ساقي ګناه دے	91
76.	دستا دوا دوا اوبهٔ زما وطنه (ترانه)	92
77.	شپه کښې رڼا د سپوږمۍ ستورو څهٔ ، چې بربلیږي	94

78.	نن له سحره څه قضا ډېره ده	95
79.	چې حق حېران دمېخانې ورهٔ کښې دې اودرولم	96
80.	د یوې پېغلې سندره	97
81.	د سوي زړهٔ خبره چاته وکړم	98
82.	بې مطلع غزل	99
83.	وقت پیری (نظم)	100
84.	زوړ واسکټ زړه کمبله به رواخلم	103
85.	زه خو بې مثله محبت پېژنم	104
86.	قوالي	105
87.	د حیا او د بقا دنیا ته ګورم	107
88.	تنهائي (نظم)	108
89.	راشه لږ واوره زما سترې غزل	110
90.	پاکه خاوره (ترانه)	111
91.	نغمه کړه پورته سرودنوازه	113
92.	ای لمر مخیه (نظم)	114
93.	دهجر شپه مې مېلمانه ده رانه ځان ورک شوے	115
94.	هر وګړي مو د قام که باهنر شي	116
95.	هغه وخت هغه خبرے (نظم)	117
96.	ستا د سپینو لاسو جام په ما روا شه	119
97.	چاته مړوند، چاته شو قبر سکون	120
98.	ببدار سړیه	121
99.	داچې پورې په دې غرونو کښې میشتهٔ دي	122
100.	باران پهٔ غرهٔ ورېدهٔ	123
101.	شبنم که ګل وته ښکلا بخښله	124
102.	ولې ؟ أزاد نظم	125
103.	سبا بیا (نظم)	126
104.	دګل د خاموشۍ نه وه د چا خاموشي زیاته؟	127

www.pukhto.net

.105	ای انسانانو!!!! (نظم)	128
.106	دومره حسن ستا د سترګو په چینه کښې	131
.107	په دې ورایه توره ډېره نوم زما دے	132
.108	کبر خو دې زده دے (سندره)	133
.109	راشه زاهده! چې خیال سر پورته کړو	134
.110	لمر (نظم)	135
.111	د خاکي آدم وجود (معرا نظم)	137
.112	تا د خیال په لاسو ونیو ماته ګل	138
.113	انسان خفه دے (آزاد نظم)	139
.114	مړې دې راپاڅي د ژوندو په غم دې وژاړي	142
.115	د خدایي تصویر (نظم)	143
.116	وجودونه وو په لار باندې روان وو	144
.117	افسانوي خیال (آزاد نظم)	145
.118	دا چې سپرلے وغزیږي بیا	151
.119	کله کله خو جام پورته شي له خونده	152
.120	د نمرود سرکشي (نظم)	153
.121	سبا تګ دے	157
.122	مړه کوشش کښې چرته ده کامیابي!!!نظم	159
123	همت (نظم)	160
124	مزل (نظم)	161
125	مونږه د دوران سترګې لیدلے دي	163
126	وحشته! (نظم)	164
127	چې بې سببه مې قلم پورته کړو	167
128	نابودي د خزان راغله دګلشن په ګردون هسې	168
129	ولے ته ماپهٔ دې قصه آشنا حېران پرېږدے	169
130	تر یو جهان ئې ګوره بل جهان دے هسې لوی	170
131	چې طلب ئې کوې دا حق د هغو دئ	171

132	پهٔ نرګس پسې بیماره لونګینه	172
133	مرګې خو حق دے چې مرګونه نهٔ وے	173
134	ای وایه تر اوو اسمانو بره سمندره	174
135	د خیال ماڼۍ دې چې نسکورې نهٔ شي	175
136	راځئ چې ببرته انسانیت معراج ته ورسوو	176
137	ما چې سم ګرانه دستا محبت کړے	177
138	شبخ ته!!!!!! أزاد نظم	178
139	راشه ملاجانه! د جنت قیصه یوخواته کا	179
140	بیا مغني چې پهٔ نغمه د سحر لاس کړ	180
141	اشنا مونږ پهٔ کړو لارو هم سم کوو مزل	181
142	زهٔ خپله نشه لرم زهٔ سرې سترګې پښتون یمه	182
143	چې نه پهٔ تول وو نهٔ پهٔ تله پوره	182
144	سره ښکلے ځواني دې د لیدو سره جوړیږي	184
145	ببازی عشق میبازم دل و جان رافدا سازم (فارسی)	185
146	زه د عشق پهٔ سر بازۍ کښې د خپل ځان ځنې تېرېږم ترجمه	186
147	از دیر مغاں آیم بی ګردش صهبا مست	187
148	زه له مغان راغلم په تلاش ددې صهبا کښې مست	188
149	دنیا او قسمت	189
150	نن ئې پیمان د پیماني کړے دے	191
151	والوتے کونتر ي پهٔ هوا کښې	192
152	چې د فطرت پهٔ رنګینیو کښې یم	193
153	بې زړه طبیب ته مې زخمونه د ښودلو نهٔ دي	194
154	او بیا ماښام شو ساقي	195
155	((لنډ شعرونه))	196-209

www.pukhto.net

هر سحر دې چې جمال نوې ظهور کا
څه سبب دے ، چې مې زړه نغمې د نور کا

که زاهد هم په سحر کښې اودس وکړ
بزګ ګل هم په شبنم د ځان طهور کا
جمعیت چې په وحدت کښې رنګ پیدا کړي
زما زړه خدایه ! حرم هم کوهِ طور کا
په هر لوري ترنم په هزار خور دے
که ذره ده ، او که مست سمندر شور کا

زه ثنا د هغه چا کړم ای پرېشانه !
چې ثنا ئې ونې ، بوټي هم طیور کا

✓

4.11.15

که جلوه ده او که نور دے
بندګي ده که ظهور دے

د سکون تیاره چې شته دے
چې د سپین سحر ظهور دے

که نغمه ده په ګلشن کښې
که د مست سمندر شور دے

دا معراج ، که راز ونیاز دے
دا حرم که کوهِ طور دے

دا ادم دے که حوا ده
فرشته ده او که حور دے

دا هر څه له هغه مخه
چې نبي اکرم حضور دے

21 .9.16 ✓

www.pukhto.net

○

که یم په سیوري که په لمر خوښ یم
زه په امېد کښې د سحر خوښ یم

یو مسلمان او بل پښتون یم ربه
د سوال روزي بد دے نهر خوښ یم

شته په فراق کښې دوصال خوندونه
زخم په زړه ، داغ په ځیګر خوښ یم

ضمیر مې نهٔ پربېږدي په ذات کښې خلقه
له دې مجمر ځنې بهر خوښ یم

که مې هنر د کېمیا نهٔ زده پرېشان !
په شاعرۍ په خپل هنر خوښ یم

27.1.16

○

ستا خبرې د پام وړ دي
دا سندرې د پام وړ دي

غم دې بار په میئن مهٔ شه
ملغرې د پام وړ دي
ای وطنه دستا لوړې
شنې ژورې د پام وړ دي
په قلا دې د چشمانو
ښې لښکرې د پام وړ دي
د شاهین د نظر سترګې
سرې وزرې د پام وړ دي
چې له مرګه انسان ژغوري
والله زغرې د پام وړ دي

هو ،نران مو په تاریخ کښې
شاباش نرې د پام وړ دي

24.1.16 ✓

www.pukhto.net
www.pukhto.net

بیا وخت د تقاضې جوړه کړه لار په ائینه
چې پروت په ائینه کښې دې غبار په ائینه

راشه د زړه کور ته مې په سترګو کښې راتېر شه
بیا را چې د مودو نه شي بهار په ائینه

تور مخ به دچا ولې پکښې سپین ښکاري ملګرو
ما کړے په پښتون ضمیر ډېر کار په ائینه

پاکې دې سرې شونډې کړے زما په لمن پورې
وچا دي رنګولي سرهٔ خمار په ائینه

پرېشانه ستا په خلهٔ نن!!!! دا تور د چپ مهرونه
حېرت دے په معنا کښې هسې وار په ائینه

23.1.16 ✓

چې ځنځیر نغمه نغمه شو
د زړهٔ ویر نغمه نغمه شو

ژوند دچا د خیال په متهو
پهٔ تکبیر نغمه نغمه شو
چې زما پهٔ زړګي ښخ شو
هغه تیر نغمه نغمه شو
په خطا کښې ئې خدای یاد کړ
راشئ، پیر نغمه نغمه شو
پوست نظر مې ستا و مخ ته
چې شو ځیر نغمه نغمه شو

د پرېشان د قلم ذوقه
ستا صریر نغمه نغمه شو

20.11.15 ✓

www.pukhto.net

مخ دې د کتو شو او که توان مې نظر اوموند
ښکلې چې وو خيال ښکلې عنوان مې نظر اوموند

ما خو تصور د رسوائې کړو لرې لرې
خلۀ په خلۀ رسوا شوم چې سامان مې نظر اوموند

څۀ وو کائنات خو تصور ستا د هستۍ وو
لمر ته مې نظر کړ، که رېحان مې نظر اوموند

څنګ سرغړونه ای اشنا دخپل جمال نه کړې
نن چې ائينې ته ستا نظر مې حېران اوموند

بند مې که وه خلۀ د اورېدو غوږونه نۀ وو
ګورم اوس پرېشانه ! چې بيان مې نظر اوموند

✓ 13.10.15

حسن لېوني وېل چې د زړونو سينې څيرم
ما وېل چې جنون يم د رازونو سينې څيرم

راغې په خندا بورا وئيل چې کار مو يو دے
تۀ ، هغسې زۀ هم د ګلونو سينې څيرم

هيڅ مې نۀ وو لاس کښې خو چې عزم وو ملګرو!
دا يم اوس لګيا يمه د غرونو سينې څيرم

خلک دې طلب د ګوهرونو کا په سيند کښې
زه پۀ دې خبر يم د لفظونو سينې څيرم

ټول مطلب مطلب دے هيڅ طلب د وفا نشته
راشه ګني اوس د الفتونو سينې څيرم

عشق يمه پرېشانه! د فراق سوې نغمه يم
څړيکه يم د دړد د پرهارونو سينې څيرم

✓ 14.10.15

www.pukhto.net

مرض مې ستا د عشق چې د ځیګر سره شو غاړه
لړمون مې وینې وینې د پرهر سره شو غاړه

وعده ستا دراتلو وه دتیارې په امکان پاتې
امېد مې لکه شمع د سحر سره شو غاړه

رازونه شول نبضونه، او بیا توري لکه ستوري
نظر مې چې اشنا ستا د نظر سره شو غاړه

خپل ځان کړه د ښو خلقو په تولي کښې ځلند ستورې
وجود د سپوږمۍ چا لید خو د لمر سره شو غاړه

کوومه دمکانه لا مکان سره خبرې
چې دا لېونې سر مې د منبر سره شو غاړه

شاهین هله شاهین شو چې نظر ئې اتشین شو
ژوندون ئې چې پرېشانه! د خطر سره شو غاړه

/8/2015

چې مې تللے ښکلے یار دے له اغوشه
دقرار شپه مې اونۀ مونده مدهوشه

مسته خیاله تا یاري راسره پرېښوه
ښې لمحې دژواندانۀ مې شوې بې جوشه

ائینه څه له فطرته وه حېرانه
څه په مړاوو کتو یار کړله بې هوشه

چې دیار د مخ پشان ګل پکښې نشته
څۀ، که پلورې دېر ګلونه ګلفروشه

چې ئې ورځ کړه د ژوندون د تلاش چغه
دا کمال دے چې ئې شپه کړله خاموشه

زه د داسې قام شاعر یمه پرېشانه!
سر تر پا دے چې بې ننګه او بې ګوشه

26/7/15

www.pukhto.net

دا عشق مې مستانه وو که په ساز کښې وه مستي
زما وچه تنه کښې که شهباز کښې وه مستي

دا سترګې د موسی چې کوهِ طور کښې رڼا وینې
دا غرۀ کښې مستي نۀ وه رازو نیاز کښې وه مستي

اوس ناست یم د ذرې ذرې وجود سندرې وایم
یو وخت وو چې ځواني وه په هر ناز کښې وه مستي

نظر چې شاهیني وو او فکرونه عقابي وو
نشیب کښې وه مستي او په فراز کښې وه مستي

پرېشانه ! عشق مې څۀ وو ؟ خو په حسن پسې مرګ وو
انجام ئې څومره تریخ دے په اغاز کښې وه مستي

25/8/15

ښکلې زړه ښکلې نظر لرم ځل مخے
بارې ! زۀ هم دلبر ولرم ګل مخے

زه سړے یم د یو مخ دیګرګون نۀ یم
خوښ مې هیڅ شه لکه ته هسې شل مخے

طبعیت چې دسړي ورته رند رند شي
خلکه ! څوک دے ؟ دا نشه نشه مُل مخے

ځکه مخ مې کړو غزل ته چې مې کار وو
چې ستا خیال راوربدلو غزل مخے

خپل مخي به ئې چې کړله په ښې ورځې
ورځ چې بده په ما راغله شو غل مخے

زه پرېشان ترینه وبېزار یم په سل مخه
زمانه راته ښکاره شوله بل مخے

18.6.15

www.pukhto.net
www.pukhto.net

○

ځــــواب د ولـــے چـــې شـــي ولـــے پـــاتې
وائـــــي ســـــړے ، سړےشـــــي غلے پـــــاتې

چـــې پکښـــې يـــار اوســـي ،هغـــه کلـــي کښـــې
کشـــکې چـــې زه هـــم شـــواى يـــوځلے پـــاتې

پــه دې ســنګر ســنکر مــاحول کښــې خدايــه!
لـــه هـــر وګـــړي شـــو کـــور کلے پـــاتې

لاليــــه چرتـــــه لاړې بيـــــا اوخانـــــده
د زړه پرهـــر مـــې شـــو ګنـــډلے پـــاتې

رنـــدانو لـــوټ کـــړو تـــرې د مُلـــو محفـــل
شـــېخ پکښـــې بيـــا شـــو خـــداى بخښـــلے پـــاتې

پـــه ژونـــد ئـــې ځـــومره وو يـــاران پرېشـــانه!
نـــن پـــه مـــزار ئـــې شـــو يـــو ځلـــے پـــاتې

13.6.15

د لفظونو په سینو کښې		پرېشان محسود

○

ښـــه ده چـــې ســـر تـــه ارمـــان اونـــۀ رســـي
زړګيـــه مـــرګ دې پـــه ځـــان اونـــۀ رســـي

رېبـــاره څـــه معنـــا ؟ دا هســـې ګيلـــې
يَـــوه ګيلـــه تـــر جانـــان اونـــۀ رســـي
وړې وړې د طنـــــز خبـــــرې اشـــــنا
بائـــد زمـــونږ تـــر خفګـــان اونـــۀ رســـي
شـــي د وحشـــت تـــورو تيـــارو کښـــې پـــاتې
ځنـــې قيصـــې تـــر بيـــان اونـــۀ رســـي
نظـــر وعقـــل دې د پښـــو لانـــدې دي
ســـر دې رښـــتيا تـــر اســـمان اونـــۀ رســـي
زمـــا غزلـــې ، د دوران خبـــرې
څـــه ! چـــې اوس څـــوک پـــه دوران اونـــۀ رســـي
وحشـــته! ســـتانه بـــه اوباســـم ســـترګې
لاس بـــه مـــې ســـتا تـــر ګرېـــوان اونـــۀ رســـي

د خـــوار پرېشـــان ارمـــان چـــې نـــۀ وي پـــوره
ســـتا تـــر کمڅـــو بـــه ګـــلان اونـــۀ رســـي

12.6.15

www.pukhto.net

○

زما یار لېونے ګورئ ، چې په شپه ځي
نه پوهېږم ، مرور دے که پخله ځي

د اوبو راوړل زحمت شو له ګودره
اننګي ئې په سپین خوَله خوَله ځي

بس راځه چې په خپل لور د لمر خاته ځو
لکه لمر شي هسې ډوب چې په قبله ځي

دا ادب د مېخانې نه دے ساقیه !
چې رندان دې له محفل خفه خفه ځي

که دا راز چاته معلوم وي ؟ چې خبر شواى
له وجوده روح په کومه بهانه ځي

چې د لارې مل مې ئې شور خو به اورې
ځوان پرېشان خو تل د خیال په هنګامه ځي

12.6.15

○

زه د ستا په غم کښې ژاړم او ته خاندے
لېونے شوے راشه زیرے مې دربانده

غر د زړه مې چې له ډېره سوخته وچاود
شوې روانې ترې چینې د وینو تاندے

قیصه څنګ د مئینتوب شوه درنه هېره
چې کتل به دې پټ پټ د بانو لاندے

د ادم نسل کشي پرېبردوه بس دے
جنګه! تا خو کړلې بورې زښتې میاندے

هسې تش په نامه ژوند دے د سندرو
زندګي مو دا د زړونو ساندے ساندے

د پرېشان د خیال چینه شوه شکرینه
ښاپېرۍ ورته رادرومي لالهاندے

11.6.15

www.pukhto.net
www.pukhto.net

د باڼو څوکې دې اشنا په پردو زړونو لګي
لږ خو احساس کړه چې بې دریغه په زخمونو لګي

ولے دا زه څه لېونے شومه؟ چې سر مې خوږ شو
کاڼي خو تل د لېوانیانو په سرونو لګي

لمانه ښهٔ دمے تور بورا تقدیره تهٔ څهٔ وائې؟
کله نا کله خو ئې شونډې په ګلونو لګي

د خیال کاروان کښې مې سوارې تل د جمال ښاپېرۍ
څوکه ئې یو سر او بل سر په سرابونو لګي

پرېشان محسود د هغه ځای یمه په ویاړ چرته چې
غرونه په وریځو ، د نښتر څوکې په غرونو لګي

9.6.15

د غزل شپه ده غزلزار یمه نن
سبب ئې دا چې بې قرار یمه نن

د لېونتوب په دائره کښې عقله!
واه ، څومره ډېر درنه ووزګار یمه نن

ولے په مینه دې سړے شک اوکړي
د یار به یار وم چې ئې یار یمه نن

شېخه دا تهٔ یې چې کړې داسې توبې
له دې توبو دې توبه ګار یمه نن

پرون مې نهٔ څښل چې بې لارې ومه
ځکه یې څښمه چې په لار یمه نن

د سمندر په کناره شوم بې سود
ځکه پرېشان تربنه کنار یمه نن

9.6.15

www.pukhto.net

○

وختونه اړول نهٔ دي دې دهر کښې ژوندون دے
راوځه له خلوته چې روښانه سباوون دے

تهٔ ولے هسې نیسې د هر پیر مرید لمنه ؟
د ذات په ائینه کښې ستا د خدای سره تړون دے

راځه چې د وختونو سلسلې تمبوو شاته
په دې کښې چې زمونږه نن، سبا او هم پرون دے

تقدیر به مې په برخه تل نغمې وي زېږولې
زندانه! چې مې ستا په ځنځیرونو کښې ژوندون دے

اسمانه! دا شوخي ده او که راز چې نهٔ نړېږې؟
پېدا وې چا دپاره ، او د چا سره دې یون دے

وحشته! که پرېشان دې د سودا سره اشنا کړم
زما به ډېرې واورې چې زما ایمان پښتون دے

9.6.15

○

پوهېږم نه هستۍ او که زما د مستۍ سوال دے
د سپین جبین دلبره! تهٔ چې شته ئې، سپوږمۍ سوال دے

زما د قام بچي ئې چې په خوب کښې هم نهٔ ویني
په وینه ستا د لویو وړو لاس کښې ډوډۍ سوال دے

ماهسې پښتنه لیلۍ ګنړله خړه پړه
چې ځیر مې ورته پام شو، په رښتیا ښاپېرۍ سوال دے

زما غزل چې شته دے د دوران په کپرۍ کښې
دا سترګې ژړغونې د بېوسه هوسۍ سوال دے

په نیمه شپه بازار کښې ګرځېده خبر ئې غوښتلو
د دور په جدت کښې دا سپین سرې بوډۍ سوال دے

ما وېل ،مېمونۍ! ما سره ته څومره محبت کړې؟
وئیل ئې ،شېرعالمه! د پخوا مېمونۍ سوال دے

6.6.15

www.pukhto.net

○

وايم درته وايم خو خبرې ته مې پرېږده
ستائمه تا ستائم خو سندرې ته مې پرېږده

خيال کښې مې راوړې د فکرونو دردانې دي
ښائم درته ښائم ملغرې ته مې پرېږده

سپينه خلۀ مې توره شي که توره خلۀ مې سپينه
دا يم نۀ په دا يم بس ګورګورې ته مې پرېږده

نۀ يم چرته تللے د بانو څوکې دې ښکل کړم
دا يمه بس دا يم دې لښکرې ته مې پرېږده

زۀ الوزوم دلته د خيال مستې کونترې
پائم دلته پائم دې ژورې ته مې پرېږده

وينه ګرموم کړکسي نۀ کړم اې پرېشانه!
باز يم که عنقا يم خو کونترې ته مې پرېږده

5.6.15

○

ښکته څه دي ؟ بره څۀ دي؟
کائنات له سره څۀ دي؟

دومره غټې غټې اورم
په وړه خبره، څۀ دي؟

چې دې جوړ کړم الوتو ته
بيا د خيال وزره څۀ دي؟

په قلم دې ډزې وکړې
توپک ماره نره څۀ دي؟

په تازه کښې بې ټوپکه
بې له دې سنګره څۀ دي؟

نهۀ وارې پرېشان بره
چې له دې نه بره څۀ دي؟

4.6.15

www.pukhto.net

○

دا دعشق چې دومره زور دے
وایه، بس عقل رنځور دے

د سکون تیاره له شته دے
له د سپین سحر ظهور دے

د حېرت په فلسفه کښې
آګهي وایي چې اور دے

دا زما سپین مست دلبر چې
خدایه ولے هسې تور دے

دا په ټنګ کښې چې ټکور دے
ځکه دلته ټنک ټکور دے

دا چې اوسي تل په خیال کښې
د پرېشان دغلته کور دے

23.5.15

نظم
(مالیار او زه)

په یوګل کښې خو تش رنګ دے او بهار دے
ما وېل پټ په کښې وجود سینګار دے

وېل ئې ګورم دا وجود ، دا ازغي لرکړه
ما وېل تګ هم دې وجود ته په دې لار دے

وېل ئې څۀ دي که یوګل په غوړېدو شي
ما وېل دغه تبسم کښې خو خمار دے

وېل ئې څۀ وشو، که لپه اوبۀ ورکړم
ما وېل خدایه نااشنا کار خو لوی کار دے

وېل ئې ښایه ، راز د ګل د وجود څه دے؟
ما وېل، دا بیا مصور سره ګفتار دے

هر تخلیق پسې پټ لاس د تخلیق کار دے
هر یو څیز د کائنات د دۀ شاهکار دے

5.4.13

www.pukhto.net
www.pukhto.net

○

یار چې بیا کړل تور بانهٔ پهٔ هنر پورته
سرهٔ خنجر ئې کړل زما له ځیګر پورته

خلک زر پورته کوي مرغۍ ویشتلے
تا ویشتلے مارغهٔ نهٔ کړلو زر پورته

اسوېلي ما که د خلے نه په وتو شول
له حجابه به شي مخ د سحر پورته

تا چې هم کړلو زما نه مخ بل لورته
ما هم بس له خپل ځنکون نه کړو سر پورته

ژور فکر هم بلها ښهٔ دے پرېشانه!
ولے هغه دے شاهین شولو بر پورته

۲۰۱۵

○

عقل به ومني، جنون مې ژوند اسیر نهٔ مني
دا ژوند پرست ذهن مې ځکه له ځنځیر نهٔ مني

شعور مې هم د ازادۍ سندرې وایي په ناز
زړه خو بیا هم ډېر مهربان دے، خو ضمیر نهٔ مني

دا داسې سترګې دي چې خوب کړي په بېدارو کسو
خوب او شوګیر دواړه مني، خو یو تاثیر نهٔ مني

زړه مې د قام د سر لوړۍ دپاره هر څوک مني
چې بغاوت کړي داسې مشر او مشیر نهٔ مني

زړه مې اوس داسې ایمان راوړو ستا په سپینو ګوتو
د ستا د لاس زهر مني د بل عصیر نهٔ مني

زه که پخپله ډېر پرېشان یم هیڅ پروا نشته دے
خو دا ملال خاطر مې بل خاطر دلګیر نهٔ مني

21.8.08

www.pukhto.net

○

کاروان روان دے، ژوند په رفتن دے
یو څو شېبې دي، بیا ځنکدن دے

مزل د عشق خو، تر دې رسا کړم
چې مې انجام اوس، دار و رسن دے

ژړېږم ځکه ، قیصې دي نورې
نغمه سرابلبل، رازِچمن دے

لار رانه ورکه، ځان رانه ورک دے
نا اشنا ښار دے، پردے وطن دے

غم دې رالیږه، غم به ئې نهٔ کړے
پرېشان له ځوان دے، په تا میئن دے

۲۰۱۳

○

له به څو په اور ورتیږي د ځیګر سوز
زړهٔ سوزیږي، سترګې هم کا، هم نظر سوز

دا زما د دې پښتون ضمیر اواز دے
پښتونخواه مې چې د زړهٔ کا د محشر سوز

غم چې هم نهٔ شي په زړه د ځائېدلو
سینه هم دننه خوَړکا، هم بهر سوز

خدایه! دا له د کوم دور نه تېرېږو
فن پارې د حسن سوزي کړي هنر سوز

پرېشان! ځکه مې مازغهٔ وکړي هم سر سوز
چې د وخت په سرو غرمو کښې وکړي لمر سوز

۲۰۰۹

www.pukhto.net

ستا د زلفانو دا مستي مې په دار وخېژوي
د محبت ځواني مې سره په انګار وخېژوي

خپل خو زما غونډې ساده ئې خو افسوس دلبره
دا رقيبان دې په قربان او په زار وخېژوي

ستا د دروغو په لوظونو ميئن خپلې ځوانۍ
لکه منصور د ځان سره انتظار وخېژوي

د ستا د سترګو دغه سرې بلې ډيوې جانانه
زمونږ په سترګوکښې د مينې خمار وخېژوي

پرېشان خو وخوړو د قام غم ګني څۀ قيصه ده
جګه شمله به په خپل سر د وقار وخېژوي

18.10.2006

ژوندون خو ای زړګيه د ارمانه سره خوندکا
يو دوه شپې دې وي خبر، خو د جانانه سره خوندکا

ګيدړ او شرمښان دی چې ازادګرځي په غرو کښې
زمري خو بنديوان تل د زندانه سره خوندکا

خالونه ئې شنه شنه په سپينه زنه داسې ښکاري
په شپه کښې لکه ستوري د اسمانه سره خوندکا

بس پربرده چې جانانه ټوله شپه وو غاړه وتي
د مينې تاودې شپې خو د بارانه سره خوندکا

په سترګوکښې ئې دومره قدر نۀ وي ای پرېشانه!
دا اوښکې لکه څومره د ګرېوانه سره خوندکا

شوال (پښ زيارت) ۲۰۰۶

www.pukhto.net

○

سترګې سرې زما د يار بلې ډېوې
اننګي لکه انار بلې ډېوې

سور پېزوان ئې په دې پوزه داسې ښکاري
لکه وې چې په مزار بلې ډېوې

د لېلې د مخ رڼا ځان سره يوړه
منصور پاس کړلې په دار بلې ډېوې

تا ديدن د تورو شپو سترکو را نهٔ وړو
ما کړې هسې ستا په لار بلې ډېوې

پرېشان بيا ورته د زړه مجمر کښې کېښوې
هسې سرې د انتظار بلې ډېوې

شوال (ګربز) ۲۰۰۶

○

سپين بشر ئې منور افتاب د حسن
زه ئې وسوم لوغوړن کباب د حسن

ته چې وائې چې پلو ئې له مخ لرکړه
تورې زلفې خو ئې شته نقاب د حسن

دا يو ما ترې څنګه سر په سراب ايښې
نوشوې نور په متکۍ شراب د حسن

دا چنار چنار ځواني دنګه درازه
ورته وايي هر ښائيست جناب د حسن

زما زړه پکښې لاهو کړ تلې تلې
په څپو ئې شو د ناز درياب د حسن

د خپل خوار قسمت سندرې پکښې وايي
پرېشان ځکه غبروي رباب د حسن

۲۰۰۵

www.pukhto.net
www.pukhto.net

○

کله يوه او کله بله، بهانې کا
دا زما د باغ بلبله افسانې کا

د پردېس بلبل که نهٔ کوي خبرې
تهٔ خو ای د وطن ګله لبر قيصې کا

کله کله د غصې نه سره لمبه شي
مهربانه شي بيا کله اشارې کا

دستا چم ئې ټول زما په وينو سور کړو
تهٔ اوس ياره د محله ننداري کا

چې نظر د بدو سترګو دې وأنخلي
ای د ځوان پرېشان غزله سرې لمبې کا

۲۰۰۷ (شوال)

○

وطن مو بدو سترګو ته سمسور نهٔ دے پکار
وطن ته د ګلونو ، ګله لور نهٔ دے پکار

جانانه ستا په مينه کښې که ډېر هم ګهنګار يم
اخېر هم مسلمان يمه دا اور نهٔ دے پکار

پښتونه حق او رزق په نارو نهٔ شي ګټلے
تدبير محنت پکار دے او دا شور نهٔ دے پکار

اغياره خپله خاوره خپل اختيار به سره پالو
تر څه مودې وسېره ګور کور نهٔ دے پکار

واعظه! ته د دغه حقيقت نه مبراء ئې
په توره لمن سپين، په سپينه تور نهٔ دے پکار

پرېشانه د زړه خونه به دې ټوله کړي درما ته
د مينې د پېريانو سره زور نهٔ دے پکار

۲۰۰۷

www.pukhto.net

○

خدای دې مهٔ کړي په ايمان چې څوک غريب شي
که اسونه زغلوي خاورې نصيب شي

عاشق کله په علاج د ځان پوهېږي
چې د عشق رنځ کړي تېر هله طبيب شي

چې په ژوند يار ته د يار اواز اونهٔ کړي
پس له مرګ ئې که په قبر عندليب شي

تضاد نهٔ دے د خيالونو هم اهنګ دے
چې په ښکلي جانان مل د چا رقيب شي

غافل قام به پرېشان کله بېدار نهٔ که
که هر څو په منبر بر کښېني خطيب شي

٢٠٠٨

(غمګين ماښام)

څه تور ماښام دے
څه تنهائي ده
بې قراري ده
د پرېشان ياره کنه !
سترګې راپورته کړه لږ
لږ په دې لور وګوره
زما په لور وګوره
چې لږ يقين راشي
زړه ته تسکين راشي

٢٠٠٨

www.pukhto.net
www.pukhto.net

○

متې د جلال چې وي زور به د جمال یوسي
نه ګني دا خیال به دې تش بې معنې خیال یوسي

ځي چې څوک خپل یار وته یوسي معتبر سوغات
ګران دې په هر چا چې څوک عجز د کمال یوسي

څۀ دي جهنم کښې خو؟ هسې شاړه زمکه ده
دا خو بس انسان دې چې ځان سره وبال یوسي

پټ دې حقیقت د ژوند سترګو پټېدلو کښې
ښکلې مرګ قاصد دې چې یار ته په وصال یوسي

راز د کائنات به شي څنګ ورته ښکاره پرېشان!
ډېر د لټون تږي به بیرته دغه سوال یوسي

21/1/16

○

په ائینه کښې وم هم وم د ائینې نه بهر
په زمانه کښې ګرزېدم د زمانې نه بهر

ساقیه هېر به دې شي حجم دپیالې او د جام
راشه دا خپل ظرف دې کړه تول د مېخانې نه بهر

یوه هستي ده چې الست پرې د هست څښې شي یقین
نور که هر څو ووځم د دهر ویرانې نه بهر

معصومو خلقو ځان ته ور د زندان خپل خلاصوۀ
دا ژوند رښتیا وو دومره تریخ د جېلخانې نه بهر؟

نۀ وو نور څۀ پرېشان ئې چل د غونډولو زده وو
هم دا لعلونه وو پراتۀ د خزانې نه بهر

/2/ 2016

www.pukhto.net

و سپين مخ وته دې دومره ډېر په ځير شم
چې د خپلې حېرانۍ ځنې ظهير شم

د مستۍ انجام مې وليدو چې څۀ دے
دا چې کله کله زۀ هسې فقير شم

چې بقا د دهر وينمه پرېشان شم
په ګلشن کښې د بلبل په څېر په وير شم

ژوند خرمن د ژوندي اوښ ده په معنا کښې
اى همته، که تېرۀ ورته د تير شم

زۀ د ښۀ او بد په مېنځ کښې يم پرېشانه!
ګهنګار به يم خو دومره نه چې پير شم

2/ 2016

دګلشن و سېل ته ځي په ګشت دګلو
مست چغار ئې بدرګه دے د بلبلو

بې رُخي او شونډې بُڅې تر هغې کا
څو چې پورته شنه پياله کړمه د مُلو

ستا غمونو مې په زړۀ کړے پنجې ښخې
د منګولو لښکر کار کا په مَنګولو

نن مې لبر په الهامي نظر وستايه
تر څو ستائم به دې زۀ په شنو غزلو

بې دياره ئې طبيب وته چې بيائې
د پرېشان مرض کار نۀ دے د دُرملو

2/2016

www.pukhto.net

نظم

کائنات

ارض و السموت

اُور اوبهٔ او حيات

نباتات او جمادات

،، پهٔ نظرکښې د هغه ذات ،،

هيڅ

،،خو،، له نظره د هغه ذات

دا همه واړه ذرّات

بائد

شتمن شي پهٔ خپل ذات

29/ 12/ 14

○

د زړهٔ پهٔ کسو مې وکسه ، ډېر بې وسه يمه
مهٔ کړه ستم دلبره کسه، ډېر بې وسه يمه

يو لاس مې ځان ته دې ورکړې بل مې تهٔ درنيسه
د سمندر سينه کښې خسه، ډېر بې وسه يمه

يو خوا انسان يم چې مې غوښې د خوراک نهٔ دي نو
بل د غريب د بچي نسه، ډېر بې وسه يمه

خپله ضميره ! دا منم چې ګهنګار يمه ډېر
اې خپله خياله مقدسه ، ډېر بې وسه يمه

زهٔ خو فنکار وم غبرږ مې اورې خو فرياد مې واورئ
اې زما قام زما اولسه، ډېر بې وسه يمه

د پرېشان زړهٔ خو لکه يو سل چاودېدلي زړونه
اې دا تهٔ يو بيمار نرګسه، ډېر بې وسه يمه
2/ 2016

www.pukhto.net

○

هله راګوره، هله چې مرمه
د سترګو توره، هله چې مرمه

هله! چې وايي، غريب سړے ئې
له دې پېغوره، هله چې مرمه

هلته ژوندونه ، په خاموشۍ کښې
هاى دلته شوره، هله چې مرمه

ياد د جانان مې، په زړۀ ارې کړم
د هجر زوره، هله چې مرمه

پرېشانه ياره، شومه سرتوره
په رواج توره، هله چې مرمه

2/ 2016

○

جانانه ما د ژوند د رېګذارونو تصويرونه
جوړ کړي مې د وخت په پرهارونو تصويرونه

وخت څومره مصور دے او شاعر څومره عکاس دے
زده کړي دي چې چا ترې د لفظونو تصويرونه

تۀ خبر کړې لويه خدايه اى د امن لويه خدايه
حالات بيا وروي نن د اورونو تصويرونه

پۀ تک شنۀ پسرلي کښې هم امکان د خزان شته دے
په وينو مې ليدلي د ګلونو تصويرونه

خوارۀ وارۀ پراتۀ نوکارې شوي د ژوند دشت کښې
پرېشانه ستا د فکر د خوبونو تصويرونه

٢٠١٠

www.pukhto.net

راښکاره شه پستې شونډې گفتار وکا
توري سترگې په زړگي مې گذار وکا

خبر دے بیا مې بیا بیا وژنه پروا نشته
ژوندې کېږم چې بیا بیا لېږ خو وار وکا

د ځوانۍ نوکارې ښخې کړه شور وکا
د دړد فکر کښې مې بیا سوې لار وکا

د ژوندون ستړے نوم واخله سر زخمي کړه
د رواج دغم پنجره کښې چغار وکا

خدای ځواني او بل مستي تاله درکړي
پسرلے دے نن خو ست د خمار وکا

د ژوندون د غم رباب نغمه راوړي
ای پرېشانه! د ارمان یکه زار وکا

6/6/2007

یو ارمان

چې تنها ناست وم
او نیمه شپه وي
شمع بلیږي

د جاړۍ شپه وي
سکروټې سرې وي
سپي نهٔ غپیږي

راتلوني شپه مې
هم پهٔ خپل کور وي
زړهٔ مې نهٔ لویږي

ناست پهٔ خپل خیال کښې
پهٔ خپل جهان کښې
سوچ مې ډوبیږي

بیاض پهٔ لاس کښې
قلم پهٔ گوتو
شعر سازیږي

www.pukhto.net

ډېر ارمانونه
دا هم ارمان دے
دا يو ارمان دے
دا مې ارمان دے

۲۰۱۴

ستا غرونه غرونه غم نور په زړګي نشم نيوے
وعدې دې د خزان او د سپرلي نشم نيوے

رادرومه که رادرومې دغه وخت مې د مستۍ دے
تېرېږي دورانونه بس ځواني نشم نيوے

آخېر اشنا زهٔ پېغله پښتانه يمه شرمېږم
لاسونه درته نور پاس په منګي نشم نيوے

بس دومره لار خارله شي بس دومره انتظار شي
ما وژني خاموشي ستا، تنهايي نشم نيوے

پرېشانه بس دے نور د پسرلو وطن ته راشه
دا ګل ګل ارمانونه په مرګي نشم نيوے

2005 باړه خېبر اېجنسي

www.pukhto.net

کوم سپرلے دے چې مې ګل پکښې بوی کړے
هرسپرلي کښې مې چمن د زړه سوی کړے

یو سپرلے نهٔ دے چې زه ترې بېنوا یم
هر موسم راسره دا رنګه خوی کړے

ماله نهٔ راکې غُنچې دګل د شونډو
دګلونو لالا چا راته پوی کړے

د خزان سیلۍ رالوتې په څهٔ شر وه
چې له لاسه ئې زما ډک جام توی کړے

پرېشان تبر کړل تل په پټه خلهٔ وختونه
څوک دې ووائي که چاته ئې ګوی کړے

2009/

خاورې مې ارمان دے لېونے یمه
خیرې مې ګرېوان دے لېونے یمه

نور خو ای زړګیه په دې کلي کښې
عمر راته ګران دے لېونے یمه

مړي د لحد راځنې بیا غواړي
زړهٔ څومره نادان دے لېونے یمه

ورانه د قرار خونه مې ورانه ده
اُور راته جهان دے لېونے یمه

څه ئې په غمونو کښې رانغښتې یم
وخت بیا سرګردان دے لېونے یمه

هغه تبر وختونه چې رایادکړمه
دا خو بس دوران دے لېونے یمه

2006 (پش زیارت . شوال)

www.pukhto.net

○

ستا په نامه مې شه اغازِ سحر
چې مستا نه وي نغمه، سازِ سحر

پرېبرده شبنم چې راوریږي فطرت
د ګل وجود څۀ دے خو نازِ سحر

مهینه یاره! چې ستا مخ مې ولید
بس دے نور څۀ کړمه جوازِ سحر

د هر ذي روح په مخ ممڼ تبسم
څه په پرده کښې دے اعجازِ سحر

لمر هیڅ جواز د سحر نۀ دے پرېشان!
دجرس غږ دے ګوره رازِ سحر

15.5.20

د لفظونو په سینوکښې
پرېشان محسود

نظم

یو رنګین غونډې ماښام وے
د غمونو قتل عام وے
یاره ستا لاس کښې پیاله وے
او زما لاسو کښې جام وے

زه په خپل فکر وخیال کښې
ستا د یاد تر کلي لاړ وے
ستا خواره واره زلفان وے
زه ئې سیوري ته ولاړ وے
د چینې د چنار شور کښې
سره غرمه موسم د هاړ وے
د غمونو د زړه کلي
غږ اباد او وران ویجاړ وے
د یو نوي ژوند په لاره
مونږ اخیستې نوے ګام وے
یاره ستا لاس کښې پیاله وے
او زما لاسو کښې جام وے

www.pukhto.net

چې د سرو ګلو چمن وے
د خوبانو انجمن وے
په هر لوري خوشبوئې وے
سپرلے خور په ټول وطن وے
هر چا یو بل ته کتلے
په یو بل باندې مئین وے
د خیالونو په دنیا کښې
پروت د یو بل په لمن وے
ما یو ته په لاس نیولے
چې د هر چا مونږ ته پام وے
یاره ستا لاس کښې پیاله وے
او زما لاس کښې جام وے

زه د مینې په خوب مړ وے
یاره ستا سپینه څنګل کښې
ډک د مئیو جام په لاس کښې
څنګېدلے په محفل کښې
ما د زړه د باغ ګلونه
وے ټومبلي ستا اوربل کښې
د جنون تر حد رسا وے
ستا د زلفو په څنګل کښې
توري شپې چې لېونے وے

هم سحر کړے سلام وے
یاره ستا لاس کښې پیاله وے
او زما لاس کښې جام وے

چې د غرۀ لمن کښې ناست وے
د شپونکي خواږه شپېلۍ وے
ما دې غبږ له زلفو ډکه
ته مې غبږ کښې لېونۍ وے
لوپټه دې رپېدلے
د باران خواږه سیلۍ وے
ستا په سترګو کښې خندا وے
سرکې شونډې دې مسکۍ وے
زۀ هم ټول شباب شباب وے
ته هم مسته په ځوانۍ وے
اضطراب نۀ وے پرېشانه
تفکر مې په ارام وے
یاره ستا لاس کښې پیاله وے
او زما لاس کښې جام وے
۲۰۰۸

www.pukhto.net

مونږ دارته نهٔ ګورو وطنه مونږه درته ګورو
وطنه ګوره! درته ګورو مونږه درته ګورو

مونږ د بې ذوقه او بې شوقه ملګري نهٔ کوو
مونږ د کار خلک یو مونږ کار ته او هنر ته ګورو

مونږخو لالیه د لټون په لار تل مخکښې ګورو
ګمان دې مهٔ وشه په مونږه چې به بېرته ګورو

مونږ د جمال لېوني ګورو تل و مخ ته د یار
نور خبر نهٔ یو چې بل چرته ګورو چرته ګورو

وایه پرېشانه ور ئې خلاص که ور ئې بند وي ورته
مونږه ئې بیا هم ورهٔ ته ګوروګوره ورته ګورو

20/ 5/ 2016

دشت دے د ژوند د مزلونو وخت دے
وخته! د نوو پړاوؤنو وخت دے

شېخ د غلهٔ یار شو د سبا په خاطر
راشه د نویو قربتونو وخت دے

د سپینوګوتو ئې برېښنا وینمه
په سمه لار د تیندکونو وخت دے

بې وعدې راشه چې دیدن دې وکړم
ستا په وعده کښې دکالونو وخت دے

په کومه خلهٔ ورته سپرلےاووایم
بس دے راځه خو د ګلونو وخت دے

فکرونه غواړي تغزل پرېشانه!
د مستو غزلونو وخت دے

24.5.2016

www.pukhto.net

○

چارې په ما مهٔ کړه چې زه کړمه خپلې چارې
عشقه! ستا رخصت ښهٔ چې زهٔ ځم په بلې لارې

دغه چې ئې رازِ کائنات تل سروکار دے
ډېرکا دا لټون که چرته ما پکښې وشمارې

وایه د زړهٔ سره چې دې سر د زړګي نهٔ یم
لارې مې تر نیمو شپو بیا هسې ولې څارې

بار دې د یادونو پما بار وے ګوشي ناست وے
یو ناڅاپي راغلے په ماښام کښې بارې بارې

ګرځې که پرېشان پسې ترې ډېره طمع مهٔ کړه
عقل له ځان زده کړه وکم عقلې وهوښیارې

/6/2016

○

ستا په اوښکو مې دزړهٔ شمع بلیږي
ګوره شمع چې بلیږي نو سوزیږي

ولې ساه زما ډوبیږي چې ماښام شي
دا خو وي چې زېړې لمر کله ډوبیږي
تور د سترګو مې په مثل د زندان دي
د حق اوښکې مې قېدیان پکښې اوسیږي
دا دکومې ویرانې سندرے وایي؟
بلبلان چې په ګلزارکښې ناست چغیږي
یه د یار په مخ کښې بیا سرهٔ اننګي دي
یه پیاله کښې سور خمار دے چې ګډیږي

د زړه وینې کش کول غواړي پرېشانه!
دا ژوندون خو پهٔ اسانه نهٔ تېرېږي

۲۰۱۶

www.pukhto.net

نظم
سپرلے او خزان

سپرلے ساز دے او سرود دے
خزان پاڼې نیست نابود دے
په سپرلي کښې افزائش دے
په خزان کښې خو جمود دے
خزان چاته مقصود نهٔ دے
سپرلے هر چاته مقصود دے
خزان وچ سپېرهٔ بادونه
سپرلے څومره خوږ او تود دے
سپرلے مست او رنګین خیال دے
د خزان دغه څهٔ دود دے
سپرلے ډکه خلهٔ خندا ده
خزان دږد د اوښکو رود دے

خزان پاڼې پاڼې خور دے
سپرلے موتې یو وجود دے

8.3.2008

پټ شوي دا له ذاته په سرونو کښې سرونه
مشغول دي د پردیو په ځانونو کښې سرونه

زما د دږد جنون اوس د احساس دائرې څهٔ کا
روان مې له هر زخمه په ږګونو کښې سرونه

باداره! که هر څو دې سر پټ کړے دے له خلقو
ښکارېږي دې محل په دیوالونو کښې سرونه

وحشت نن ګوره څومره مهربان دے په لاشونو
اخیستي ئې پخپله په لاسونو کښې سرونه

پرېشانه حسرتونه د مئینو په سینو کښې
پراتهٔ دي له پېږ یو په قبرونو کښې سرونه

/7/2016

www.pukhto.net

وطنه کوم کهنډر دې وژاړمه
وایم چې سراسر دې وژاړمه

برباد برباد ،دامن تبرې تبرې
کچکول کچکول ،نهر دې وژاړمه

لر مې په حال د روزګار پرېبرده عشقه!
چې لر خپل شام سحر دې وژاړمه

زړګیه سوزې به تر څو په زړهٔ کښې
راځه چې نن بهر دې وژاړمه

دا تهٔ ! د امن محبوبا کونترې
زخمي زخمي وزر دې وژاړمه

وائي پرېشان چې ټول زخمي زخمي ئې
وطنه کوم پرهر دې وژاړمه

30.7.2016

ستا د سترګو په نشه مست په دا بنګ زه
لېونے دې شومه یاره په دا رنګ زه

خپلې اوښکې کړم خېرات په خپل کچکول کښې
عجیبه دستا مئین د ځان ملنګ زه

زه سندره د ژوندون او هم یو راز زه
زهٔ نغمه یم د سحر د ماښام کړنګ زه

دا خو ستا د نظر توان دے چې اووینې
زهٔ دستا نه لرې لرې ستا تر څنګ زه

تصور د هستۍ څهٔ دے؟ ای پرېشانه!
لکه شمع بلبدل د ځان پتنګ زه

1.8.2016

www.pukhto.net

○

په فطرت کښې په حېرت کښې یم جانانه
زه د خپل نظر وسعت کښې یم جانانه

نوم مې وانخلې چې زهٔ یمه په خیال کښې
زه د چا سره الفت کښې یم جانانه

بې لتانه که دروغ وایم چې دا یم
په رښتیا چې په راحت کښې یم جانانه

خلک نور درسره ضد کا چې دې ورک شي
وایه مهٔ چې مصیبت کښې یم جانانه

هو دا تهٔ خو بس برغولې د دوزخ شوې
هو دا زه خو په جنت کښې یم جانانه

جهانونه رانه هېر دي ای پرېشانه!
زهٔ له دلته په لذت کښې یم جانانه

2.8.2016

○

دا قدر د انسان چې د حېوان نه شوکم ولې؟
غورځیږي سرهٔ لاشونه د خپل ځانه قلم ولې؟

بې توله قیصې مهٔ کړه چې تلل به طول ونیسي
دا زیات ولې وي زیات او چې اشنا وي دا کم ولې؟

زه څنګه دستا نهٔ یم ، مئین تا بانده دلبره
د ورځې دې یاد اوري او د شپې دې وي غم ولې؟

لبر راشه ائینې مخې ته وغواړه خُمونه
که زړهٔ دې درته اووې چې دې مله کښې شو خَم ولې؟

خپل ځان د چړک لکې کړه که دې خلهٔ سمه پکار وي
د وخت په کبره خلهٔ کوې ګفتار خانه سم ولې؟

بس دا چې ، پرېشان تش درته په لاره کښې زړهٔ ایښې!
دا تګ راتګ دې بند کړلو زمونږه په چم ولې؟

3.8.2016

www.pukhto.net

پهٔ سحر کښې چې رندي ستا د جمال کړم
څومره ډېره ننداره په یَوهٔ خیال کړم

د منطق د فلسفې بچیه ګوره
ځوابونه به دې واړه درته سوال کړم

کائنات ئې چې په یوه ادا کړي رقص
له خو ژونده! زه مستي په هسې لال کړم

مجسمې څه جوړوم او څه تراشمه
سوے عشق د جمالیاتو دې کولال کړم

ننداره د ښهٔ صورت په بیعه نهٔ ده
بازاري حسن که څهٔ بیعه په ریال کړم

هر یو ساز وته به سر وهم پرېشانه!
رقاص زړهٔ مې چې خوګر د سُروتال کړم

8.8.2016

ترانه

د سکول د ماشو مانو دپاره

مونږ د علم شمعې یو مونږ کله د چا کم یو هر چا سره سم یو
لوړے ارادې لرو مونږ څوکې د ایلم یو هر چا سره سم یو

مونږ د خپل روښانه مستقبل د راتلو زیري یو مونږ د ژوند ملګري یو
مونږ لکه حباب یو په معنا کښې سرهٔ بخري یو مونږ د ژوند ملګري یو
مونږه د حالاتو مقابل کښې دم په دم یو هر چا سره سم یو
لوړے ارادې لرو مونږ څوکې د ایلم یو هر چا سره سم یو

مونږ یو باشعوره قام مونږ ځان او جهان پېژنو مونږه دوران پېژنو
مونږ د سمندر مستي مونږ شان د آسمان پېژ نو مونږه دوران پېژنو
مونږ په خپل هنر او مونږ مئین په خپل قلم یو هر چا سره سم یو
لوړے ارادې لرو مونږ څوکې د ایلم یو هر چا سره سم یو

مونږ به په ظلمت کښې ډیوه ګۍ د علم بله کړو نوے لار به خپله کړو
دا د ویر نړۍ به په ژوند ژوند خندا بدله کړو نوے لار به خپله کړو
مونږ یو د فطرت ښکلا مونږ څاحکي یو شبنم یو هر چا سره سم یو
لوړے ارادې لرو مونږ څوکې د ایلم یو هر چا سره سم یو

مونږ د وطن متې مونږ د دې خاورے بچي یو ځوان یو مېړني یو
دا وطن موکور دے په پالنه کښې زمري یو ځوان یو مېړني یو
مونږه په خپل عزم مونږ په خپل یقین محکم یو هر چا سره سم یو
لوړے ارادې لرو مونږ څوکې د ایلم یو هر چا سره سم یو

22.1.2016

www.pukhto.net

په مسیدواله ژبه کښې

کورینه ړانګ دي که دې میژ دې توس په غرۀ کشے
څا چې څي خوندینه ډېر دي پوس په غرۀ کشے

غرۀ ته وو بد نۀ ویائې کله
وي مو سوتلائي اشنا ننګ ناموس په غرۀ کشے

دا دې پرېغلۀ دِ غرۀ لمن کشے
ګرځي وو څانګ په څانګ او لوس په غرۀ کشے

ګُشلائی موسم دې پسرلي دائی
هر شائی ګل شوي دي جانانه اوس په غرۀ کشے

په نوم دې امن په وطن کشے
پرېشان محسود وو ګرځوي سپین ووس(اس) په غرۀ کشے

/8/2016

د جانان د لونګینو سترګو خوب یم
د ځوانۍ په نشه مست یم لېونتوب یم

ستا د مینے د سوداړن وړې ماشوم یم
ستا د غم لاشخور ته لاره کښې زدکوب یم

ژوند مې تول د یار وصال پسې شوګیر شو
همه سترګو ته راغلے یم پړخوب یم

د مشرق نه تر مغربه مینه غواړم
هم قائل ئې د شماله تر جنوب یم

زه چې څومره پاس د زمکے په سرګرځم
دومره پټ یمه پرېشانه دومره ډوب یم

/9/2016

www.pukhto.net

○

زه چې په سېل د کائنات ووځمه
دنیا مې هېره شي له ذات ووځمه

پرېږده په عشق کښې چې خوناب شم
چې په واتهٔ تري لکه شات ووځمه

زړه مې حوس کا خو نظر چرته دے
زخمي مارغهٔ يم وزر مات ووځمه

هم ستا به ومنم راستون شه شېخه!
راځه په نيت به د خېرات ووځمه

غم وئيل زهٔ خو د پرېشان په زړهٔ کښې
لکه ازغے به هسې مات ووځمه

/9/2016

○

شوندې پرانيزه په ناز
زړهٔ له دوا پکار ده

د محبت انتها
ساه وارخطا پکار ده

تهٔ بلَوه اورونه
مونږ له رڼا پکار ده

دوا شي بده زما
هله دعا پکار ده

چې کائنات ته ګورے
بس تماشا پکار ده

بچې دې مري د غِريب
تاله حلوا پکار ده

دې تورسَريو له هم
څوک مسيحا پکار ده

www.pukhto.net

هله لږ شرم وکه
لږ خو حیا پکار ده

ستا نه اوباسم هوا
تا له هوا پکار ده

ستا غزلیزه خندا
مونږ له خو بیا پکار ده

ساه ورکوم دلاسه
ما له خو ساه پکار ده

ای عشوه ګره ژوند!
ادا ادا پکار ده

تنا دهن دهن دهنانا
دهن دهنانا پکار ده

د پښتنو وطن دے
ستا مېلماستیا پکار ده

ورکه شه بغض کینه
مینه وفا پکار ده

د خپل ورک شوي زړګي
د چا نه غلا پکار ده

ګورم دې سیخ سترګو ته
سیخه سودا پکار ده

د پیغمبر اطاعت
د رب رضا پکار ده

د مصلحت نه خالي
نهٔ ده دنیا پکار ده

څهٔ دے اظهار د مینے
د زړهٔ درزا پکار ده

قیصه د ژوند پرېشانه!
سپینه رښتیا پکار ده

18/9/2016

www.pukhto.net

○

یاره اړوې چې په کوم لوري مخ
هغه مخ زما درپسې شوري مخ

یاره د هجران غرمو دې وسومه
نشته ستا د وصل سیوري سیوري مخ

مخ د بنیادم دے د اعمال سره
نۀ خو دے دا ناري او نۀ نوري مخ

زۀ چې ستا ومخ ته کله ګورمه
یاره د هر لور راپسې ګوري مخ

هر څوکه پرېشان سینه اسمان لري
ښکلے دے دستا په ستوري ستوري مخ

٢٠١٢

○

زه خو ستا د مستۍ بنګ یم
زۀ خو سور د شفق رنګ یم

زۀ دشمعې سینګار نۀ یم
سوې مینه د پتنګ یم

د وجود په مخ باچا یم
د زړګي کور کښې ملنګ یم

چې د امن په طلب یم
له د جنګ سره په جنګ یم

دا د حرص او لالچ وړې
بس له دې زمانے تنګ یم

زۀ پرېشان یم په خپل رنګ کښې
بس نور هیڅ نۀ یم لونګ یم

٢٠٠٨

www.pukhto.net

نظم

سکښې ماښام شو ، دریاب ودرېږي
د زړهٔ شاعر راته
وائي نظمونه
مست غزلونه
رباب ټنګېږي
سکښې ماښام شو ، دریاب ودرېږي

دا چې ځواني شي
عشق ومستي شي
جام خو کړنګېږي
سکښې ماښام شو، دریاب ودرېږي

مرغۍ ستړې شوې
ځالې تاودې شوې
تیارهٔ خورېږي
سکښې ماښام شو، دریاب ودرېږي

قراره شپه شوه
چوپتیا خواره شوه
سګان غپېږي
سکښې ماښام شو، دریاب ودرېږي

د نسیم ساز دے
د چړک اواز دے
سحر رڼېږي
سکښې ماښام شو، دریاب ودرېږي

پرېشانه ژوند دے
دشپې دا خوند دے
ورځ خو قارېږي
سکښې ماښام شو، دریاب ودرېږي

18.10.13

www.pukhto.net

○

بیـا مـې والـوتې د خیـال پـه دشـته زانې
کتـوري مـې شـول د زړهٔ پسـې ممـانې

د سـپرلي مسـته هـوا بـه وچلیـبړي
پـه هـر ښـاخ بـه زرغونـه شـي شـینکې پـانې

دغـه څـهٔ رابانـدې وشـول خبـر نـهٔ شـوم
چې جذبې مې په شـباب کښـې شـوې وکانې

مالـه زړهٔ راکـه د خلـې وړې دې نـهٔ یـم
زهٔ خـو تـا غـواړم بـس پـوی شـه وناجـانې

خلـک وختـل لـه دې خـاورو نـه چرتـه
تـهٔ پرېشـانه! پـه دې خـاورو کښـې څـهٔ چـانې؟

24/9/2016

○

رِنـد خـو نـهٔ یـم چې بـه تـل درتـه سـلام کـړم
سـاقي زهٔ خـو دې د سـترګو احتـرام کـړم

انسـاني ښائیسـت تـه ګـوره پـه عـروج کښـې
لبـونې کـه د جمـال ،قیصـې د بـام کـړم

پـرون هـم دلتـه ماښـام رابانـدې راغـې
انتظـاره! نـن بـه لاره کښـې ماښـام کـړم

نـهٔ باچـا نـهٔ بـل ظـالم د ځـان غـلام کـړم
دا تـر ډېـره حـده خپـل حـوس غـلام کـړم

دا خـو زهٔ پرېشـان تـل کـام کـړم ای رقیبـه!
دا چې سـتا پـه مخکښـې هـر وختې ناکـام کـړم

22/9/2016

www.pukhto.net

د ژوندون په دې لوی بحر کښې يو خس يم
څۀ هستي او څۀ مستي ده ،خو تهس نس يم

په دې لوی درياب کښې لوند نشوم انسان يم
د حوس په اور کښې بچ پاتې يم نس يم

زه خو رند يمه ارزو د نوي جام کړم
ساقي مۀ وايه وماته چې زۀ بس يم

زه اواز د ډېرو زړونو يم عالمه!
د اولس مېنځ کښې اوسېږمه اولس يم

ترخو وړم به ډېر غمونه د يارانو
يو انسان يم، يو پرېشان يمه، يوکس يم

۲۰۰۸

زما د ترۀ زوئ د (نقيب الله شهيد) په نوم

دا چې تۀ به په دې زمکه ګرزېدلے
ستا ځوانۍ ته مستې پېغلے موسېدلے

چا وئيل راته چې خوب مې وليدلو
چې د سرو ګلونو مېنځ کښې وسېدلے

ستا ځوانۍ ته که سحر په انتظار وو
مازديګر دربانده خاورې واړولے

ستا د مرګ غم مې سينه ارې ارې کړه
له دپاسه پرې سرې اوښکې څاځېدلے

هغه ورځ، هم هغه، هغه، هغه بله
هم پرون، هم نن،دا اوس مې يادېدلے

روح دې تل له خدايه ښاد غواړم نقيبه!
د پرېشان د قلم وس کښې سرې بدلے

31/8/2016 هم دا ئې د شهادت تاريخ وو

www.pukhto.net

ګوتې راباندې وخښه مايوسي ساقي ګناه دے
تلل دچا له دره لاس خالي ساقي ګناه دے

ګلونه رانه مهٔ غواړه مونږ نهٔ لرو ګلونه
راتګ زمونږ په خاوره د سپرلي ساقي ګناه دے

ازار به درته نهٔ کړم کله دواړه ګنهګار شو
په وچو وچو شونډو اسوېلي ساقي ګناه دے

بس تهٔ خو خپل ژوندون په څاڅېدونکيو پيالو پائې
دا مونږه لېونو له زندګي ساقي ګناه دے

بس دلته خو د خان د غټې خېټې غټ ثواب دے
ماړه خېټه دچا غريب بچي ساقي ګناه دے

ناحق وېنا به څومره ګټوره وي پرېشانه!
رښتيا وئيل که دلته کښې بېخي ساقي ګناه دے

2006

ترانه

دستا دوا دوا اوبهٔ زما وطنه
پرخه وريږي مې پهٔ زړهٔ زما وطنه

ستا نظارې وطنه
ستا ګلدارې وطنه
ستا سرچينې وطنه
وربه دې نهٔ کړم پهٔ ډېر څهٔ زما وطنه
پرخه وريږي مې پهٔ زړهٔ زما وطنه

ستا د زلمو سندرې
د ننګيالو سندرې
د پسرلو سندرې
شي به وئيلے په هر غرهٔ زما وطنه
پرخه وريږي مې پهٔ زړهٔ زما وطنه

څومره ازاد وسېږو
اباد اباد وسېږو
تل زنده باد وسېږو
مهرباني ده د هغهٔ زما وطنه
پرخه وريږي مې پهٔ زړهٔ زما وطنه

www.pukhto.net

تــــهٔ زمــــا ثــــان وطــــن ئــــې
تــــهٔ مــــې جانــــان وطــــن ئــــې
تــــهٔ پاکســــتان وطــــن ئــــې
کـړم بـه خـدمت سـتا پلـهٔ پـه پلـهٔ زمـا وطنـه
پرخــه وریــږي مــې پــهٔ زړهٔ زمــا وطنــه

2006

○

شپه کښې رڼا د سپوږمۍ ستورو څهٔ ، چې بر بلیږي
چې د زړګـي د داغ ډیـوې مـې تـر سـحر بلیـږي

بېګانۍ شپه خدای زده کومې ستورے له مداره وتے
د سیند سینه کښې چې نن سور د قهره لمر بلیـږي

دلتـه خـو چـا هـم د رڼـا پـه خـاطر اُور بـل نـهٔ کـړو
زمـونږ وطـن کښـې اور بلیـږي پـهٔ څـه شـر بلیـږي

لنـډه ئـې وکـه چـې اشـنا پـه لـر او بـر بلیـږي
څـه بـه مـو وخـت نیسـې چې لـر بلیـږي بـر بلیـږي

د پښـــتنو خـــونې پرېشـــانه لولپـــه وګڼـــه
بل ته ئې لاس کښې وي اور هم ئې پخپل سر بلیـږي

۲۰۰۸

www.pukhto.net

نن له سحره څه قضا ده ده
دا په ګلشن کښې چې غوغا ده ده

تاته به کړې چا ښېرې وي دېرې
وماته کړې چا دعا ده ده

نن شپه ایسار شه د باران یره ده
توره تیارهٔ ده او برېښنا ده ده

دغه یو تال حلوا د شېخ پهٔ قسمت!
کمه ده ده خو هم بیا ده ده

زما دزړهٔ هر داغ ځلا کړي ده؟
اوکه دستا دمخ رڼا ده ده؟

ځواب دې رانهٔ کړو د مینې دسوال
دا چې خاموش ئې ستا رضا ده ده

که کائنات لري اسرار و رموز
د پرېشان زړهٔ کښې مدعا ده ده
26.9.2016

چې حق حېران دمېخانې ورهٔ کښې دې اودرولم
د ځوانۍ تندې، دا په کوم احساس دې ووژلم؟

د بوسې سوال راته په خوب کښې له چا ګران پرېوتو
په خپل ورکړي زړهٔ ئې بېرته په زړهٔ اوویشتلم

اوس مې دې نه! لټوي څوک دژوند داستان خاورو کښې
زهٔ خو کتاب وم غورځېدلے چې چا نهٔ لوستلم

ما خو ډېوه وه ټوله شپه د چا راتلو ته بله
ښه ده سحره، چې دې نن په رڼا اولوټلم

په تخت و فوق کښې د ژوندون زهٔ لکه تخم پرېشان!
هله زرغون شوم په معنا کښې چې څو پرېوتلم

29/9/2016

www.pukhto.net

د يوې پېغلې سندره

والوتم پهٔ خيال کښې د سيلۍ شومه
باد شومه، باران شومه ږلۍ شومه

خيال راته دستا د سپرلو راغللو
څانګه شومه، ګل شومه غوټۍ شومه

وخوړو تيندک مې ژواندانهٔ سره
ويښه شوم، بېداره ګړندۍ شومه

شور مې چې د خپلو بنګړو واورېدو
ساز شومه او سوز شومه شپېلۍ شومه

دا چې زهٔ د غرونو غرځنۍ شومه
تاپسې پرېشانه! لېونۍ شومه

25/11/2006

○

د سوي زړهٔ خبره چاته وکړم
دې ژواندانهٔ خبره چاته وکړم

چې هره خلهٔ وغوږ ته ټيټه شوله
خدايه! دا زهٔ خبره چاته وکړم

خپل سرومال به ترې قربان کړم واړه
د دې نه ښهٔ خبره چاته وکړم

محفل کښې ناست په اشارت پوی نهٔ شو
رېبار وېل، څهٔ خبره چاته وکړم؟

د ښار لوګو کښې د ښار ورکو خلقو
زهٔ د خپل غرهٔ خبره چاته وکړم

نن مې زړهٔ شوے دے چې اوئې کړمه
هله د زړهٔ خبره چاته وکړم

۲۰۰۶

www.pukhto.net

بې مطلع غزل

د یوې ورځې مسافر مهٔ شړه خوار شې
چې په تا باندې ئې لار دے غم ئې وکه

پهٔ هغه دنیا کښې شته دي سختے سختے
ای انسانه! نن دې وار دے غم ئې وکه

که مې زړهٔ هر څو مېخوار دے غم ئې نهٔ کړم
ستا په سترګو کښې خمار دے غم ئې وکه

ای لیلی! دغه د پئیو مئین پرېږده
هغه یار چې دې پهٔ دار دے غم ئې وکه

ځوان پرېشان دې چې داخل په استانه شو
لکه رِند هسې په وار دے غم ئې وکه

3/10/2016

د لفظونو په سینوکښې
پرېشان محسود

وقتِ پیری

وخت د پیرۍ شو
اوس راته ښایه
د جمات لارې
صورت مې زوړ شو
زړګې مې موړ شو
ځواني مې خاورې
اوس راته ښایه
د جمات لارې

وخت د پیرۍ شو
تسبې په لاس کښې
مسواک په جېب کښې
زمَا سپینه ږیره
دا سپین غاښونه
دا سپینې داړې
اوس راته ښایه
د جمات لارې

www.pukhto.net

وخــــت د پيــــرې شــــو
اوس تېـــــر وختونــــــه
نـــــــهٔ یادومـــــــــه
پــــه مخکښــــې زورکــــړم
پــــه مخکښــــې ځمــــه
کــــړم نېــــک کارونــــه
او نېکـــــــې چــــــارې
اوس راتــــــه ښـــــایه
د جمــــــــــــــات لارې

وخــــت د پيــــرې شــــو
یَـــــــوه مــــــې واورئ
حقونـــــه مـــــهٔ خـــورئ
مالونـــــه مـــــهٔ خـــورئ
مــــا کـــه خــــوړل خــــو
مــــا کـــه ثـــهٔ ثښــل خــــو
خـــــــو وارې نیـــــــارې
اوس راتــــــه ښـــــایه
د جمــــــــــــــات لارې

وخــــت د پيــــرې شــــو
عمـــــر مــــې تېــــرکــــهٔ
دولـــــت مــــې ډېــــرکــــهٔ
دا غـــــلا دا ســــود مــــود
دا مــــې ټــــول هېــــرکــــهٔ
خدایــــــه! اوس مرمــــــه
نــــــارې مــــــې نــــــاورې!
اوس راتــــــه ښـــــایه
د جمــــــــــــــات لارې

وخــــت د پيــــرې شــــو
خلــــــهٔ دې کړشــــــپه
کلیمــــــــــه وائــــــــې
اللــــــه اللــــــه کــــــړے
بســــــم اللــــــه وائـــــې
د جنــــــــــــت لارې
پرېشــــــانه ثــــــارې
اوس راتــــــه ښـــــایه
د جمــــــــــــــات لارې

2/7/2016

www.pukhto.net

○

زوړ واسکټ زړه کمبله به رواخلم
د سیالۍ د بازار تله به رواخلم

تا چې هم نورې رواخیستې صنمه
زهٔ به هم درسره بله به رواخلم

دا یَوه څپلۍ به واچومه پښو ته
شُکر خدایه! دا دے، بله به رواخلم

دا چاودنې چاته هیڅ نهٔ پرېږدي خدایه!
دا ! ماشوم بچي منګوله به رواخلم

شپونکے وائي پاس د غرهٔ پهٔ سر بدله
زهٔ د دهٔ نه لېږ بدله به رواخلم

دا لاش لاش ځواني به ببرته ای پرېشانه!
څوک به لاس راکړي! پخپله به رواخلم

7/10/2016

○

زهٔ خو بې مثله محبت پېژنم
دا مې یقین دے، حقیقت پېژنم

د کائنات ذره ذره ته ګورم
زه خو د خدای شان وشوکت پېژنم

د زړو قدر د زرګر سره وي
زه خو د هر فنکار عزت پېژنم

دا چې په نیمه شپه لیکم سندرې
زه د خوارې ژبې خدمت پېژنم

نظر ساتم دستا پهٔ کړهٔ وړهٔ باندې
رقیبه! زهٔ خو دستا نیت پېژنم

که څوک مې پېژني ،که نهٔ پرېشانه!
زهٔ خو خپل قام او خپل ملت پېژنم

15/9/2008

www.pukhto.net

قوالي

زۀ خو روح یم تا پېدا یم لویه خدایه
نۀ یم ختم او نۀ اور یم له ځایه
زۀ خو نور یم په ذی روحو کښې نُمایه
پېدا کړے دے له مخه د اشنایه
لویه خدایه لویه خدایه
پاکه خدایه پاکه خدایه

زۀ وجود یم د هر څۀ نه بې نوا یم
خدایه تا وته مسجود یم په دعا یم
هسې ختم یم بې سود یم وارخطا یم
هسې دا سر په نمود یم خو خطا یم
لویه خدایه لویه خدایه
پاکه خدایه پاکه خدایه

که د عشق قیصه مې ګورې نو منصور شته
که د عشق قیصه مې ګورې کوهِ طور شته
که د عشق قیصه مې ګورې دستا نور شته
که د عشق قیصه مې ګورې دستا کور شته
لویه خدایه لویه خدایه
پاکه خدایه پاکه خدایه

زه خو ستا و قدرتونو ته په ځیر یم
لکه ستورے د فلک د ځان په ویر یم
د پیری لافې کووم خو چرته پیر یم
لړزولے خپل احساس او خپل ضمیر یم
لویه خدایه لویه خدایه
پاکه خدایه پاکه خدایه

دا همه زمکه اسمان دستا کرم دے
دشتې غرونه بیابان دستا کرم دے
ونې بوټې او حېوان دستا کرم دے
شه پرېشان لتا قربان دستا کرم دے
لویه خدایه لویه خدایه
پاکه خدایه پاکه خدایه

/7/2016

www.pukhto.net

د حیا او د بقا دنیا ته ګورم
زه د نور او د رڼا دنیا ته ګورم

غوځ دے غوځ دے د ژوندون تسلسل غوځ دے
پهٔ امېد، امېد قضا دنیا ته ګورم

چې د زمکې د مخ ور راپسې بند شو
امکان نشته، چې به بیا دنیا ته ګورم

هر یو کس په دې بازار کښې سودائي دے
چې د سود او د سودا دنیا ته ګورم

نهٔ مې نن، نهٔ مې پرون سترګې ړندے وے
زهٔ پرېشان یم، د سبا دنیا ته ګورم

10/10/2016

نظم

تنهائي

ناست یم په تیارهٔ کښې ځان ته شمع بلووم
اوښکې مې بهیږي او سینه پرې سړوَوم
زړه مې راڼک شوے تېر وختونه یادوم
وریت مې دې نظر او زمانے ترې دوړووم
ناست یم په تیارهٔ کښې ځان ته شمع بلوَوم

جګ تور دېوالونه د کچه خاورو کوټه
نشته دروازه زاړه بوجۍ پرې اپوټه
دلته په کړکۍ کښې د لرګي وړه ګوټکه
باد د شمع روح اخلي چې کوم طرف ته وړم
ناست یم په تیارهٔ کښې ځان ته شمع بلووم

زوړ د پړیوکټ لاندې ئې وچ او شنهٔ مزري
هلته کښې کوزه پراته څهٔ نور زاړهٔ کودري
دلته د لرګو پنجره کښې دوه واړهٔ تنزري
زهٔ هم په زاړه کمبل کښې ځان راټولووم
ناست یم په تیارهٔ کښې ځان ته شمع بلووم

www.pukhto.net

ما هم خپل بیاض او خپل قلم مخې ته ایښې
نیم سګرېټ مې لاس کښې نور مې سم مخې ته ایښي
غم دصنم ډېر او نور مې کم مخې ته ایښې
بس دا زخمي سر خو به په څه قلا رووم
ناست یم په تیارهٔ کښې ځان ته شمع بلووم

29/9/2016

راشه لږ واوره زما ستړې غزل
دا د شاهین د فکر وړې غزل

په نیم پلَو کښې دې مخ پټ کړو رانه
اوس خو پوره مې کړه نیمګړې غزل

که شهید نهٔ شو نو غازي خو به شي
ورمه محفل ته سرپرېکړې غزل

دا لکه ګنګا، د خیالونو قلزم
اوبو راوړې، ګنګاخړې غزل

د زړهٔ په دشته لکه سیند پرېشانه!
د اوښ له سترګو پوره وړې غزل

15/10/2016

www.pukhto.net

نظم
پاک سرزمین
(پاکه خاوره)

په خپل وطن کښې به خاني هم ملنګي کوومه
په پاکه خاوره د وطن به سربازي کوومه

د شهيدانو د غازيانو او نيکونو وطن
دا په نړۍ کښې د روښانه تاريخونو وطن
په ښو ځوانانو به هر چا سره سيالي کوومه
په پاکه خاوره د وطن به سربازي کوومه

تل لوړ لوړ غرونه ئې د فکر د عظمت نيښانې
دا شنهٔ فصلونه ئې د ناز او د نعمت نيښانې
په شنو سيندونو ئې د ژوند سره مستي کوومه
په پاکه خاوره د وطن به سربازي کوومه

مونږ د وطن په نامه چرې مصلحت نهٔ کوو
وطن موکور دے په خپل کور کښې بغاوت نهٔ کوو
وطن چې نشته څهٔ مزه؟ چې زندګي کوومه
په پاکه خاوره د وطن به سربازي کوومه

دعا کووم چې پاکه خاوره دې تل ښاده اوسي
تل دې د امن فضاګانو کښې اباده اوسي
په هر لمانځهٔ کښې به وخدای ته دا زاري کوومه
په پاکه خاوره د وطن به سربازي کوومه

5/10/2016

www.pukhto.net

○

نغمه کړه پورته سرودنوازه
غوټۍ په باغ کښې خولګۍ کړه وازه

که ئې په زمکه اسمان به مومې
راشه خبر شه له دغه رازه

ای زما عقله د عشقه لرې
زما جنونه زما همرازه

زۀ دې مړ نۀ شم تۀ دې ژوندې ئې
ای زما موري د ژوند اغازه

تۀ کرم وکړې نیازمندې ډېره
کریمه ربه! ربه بې نیازه

دسحر باده، پرېشان منت کړي
پېغام ئې یوسه بیا تر حجازه

17/10/2016

نظم

ای لمر مخیه
سحر مخیه

ګلبدنه
عنبرمخیه

سیم وزره
ګوهر مخیه

شکرلبه
شکرمخیه

هنروره
هنرمخیه

لتا زار شم
ستانه زار شم

4/10/2016

www.pukhto.net

○

دهجر شپه مې مېلمانه ده رانه ځان ورک شوے
زما په توره شپه کښې شپه ده رانه ځان ورک شوے

دومره بدرنګ نهٔ یم مدام چې پکښې ځان ګورمه
که مې په لاس کښې ائینه ده رانه ځان ورک شوے

ولے مې ځان تللے په ویښه دے په بل ځان پسې
د خپله ځانه مې ګیله ده رانه ځان ورک شوے

چې ځان مې نشته دے په ځان کښې زما ځان نشته
ژونده! بې ځانه که لمحه ده رانه ځان ورک شوے

د ځانځانې په دغه دورکښې زما هم پرېشان!
د زمانې غونډې قصه ده رانه ځان ورک شوے

19/10/2016

○

هر وګړې مو د قام که باهنر شي
دغه کانړي به د لعل هسې سرهٔ زر شي

غزونې ئې که وکړے په خپل ذات کښې
دا قطره به په صفات د سمندر شي

له خبرو ناخبر دي ځنې خلک
له خبرو به خبر شي که خبر شي

چې تضاد لري هر خیز مایوسه مهٔ شې
دغه تورې بلا شپې به رڼ سحر شي

ای پرېشانه! سترګې پورته کړه اسمان ته
چې د خیال په وسعتونو دې نظر شي

7/4/2013

www.pukhto.net

نظم

هغه وخت هغه خبرے
پسرلے ګل ګل سندرے
ماشومتوب دغم نه لرے
آ دجګو غرو ګورګورے
چې رایادې شي لمبه شم
په زړه اوسوزم ایره شم

جیناکۍ دسیند د غاړې
سرې غوټۍ په بام ولاړې
ورکولے به ئې غاړې
خدای خبر چې چرته لاړې
په دې خیال شمه خفه شم
په زړهٔ اوسوزم ایره شم

آ ټالونه هغه بېرې
رانه کله به شي هېرې
له مې اوس په خیال کښې ځانګي
شي چپې مې په زړهٔ تېرې
بس دخوب وخیال قصه شم
په زړهٔ اوسوزم ایره شم

ځهٔ د اوړي سرې غرمې وے
غرمې ځهٔ خولې خولې وے
ابلې پښې به ګرځېدلو
ځومره ښکلے ورځې شپې وے
ځنګه نن د دړد نغمه شم
په زړهٔ اوسوزم ایره شم

2006 (شوال. ګربز)

www.pukhto.net

ستا د سپینو لاسو جام په ما روا شه
دا شراب شراب ماښام په ما روا شه

ګلبدنه! د ازغو څوکې سنبهال کړه
هسې نه چې انتقام په ما روا شه

رواجونه څه روا څه ناروا دي
څهٔ امکان! چې دروبام په ما روا شه

ستا هزار فتوې، زما هزار غزلې
بده مهٔ ګڼره، الهام په ما روا شه

د پرېشان سلام به تل په تا روا شي
ستا د سپینې خلې سلام په ما روا شه

20/10/2016

بې مطلع غزل

چاته مړوند، چاته شو قبر سکون
چا زخمي سر له خپل زنګون اوبخښهٔ

د سبا لار مې ځان ته اویستله
ما خو هر نن وته پرون اوبخښهٔ

د قتل خون ئې پما اوبخښلو
ورته مې بیا د ځیګر، خون اوبخښهٔ

د خدای قدرت ته په سپرلي کښې ګوره
هره ذره ته ئې ژوندون اوبخښهٔ

د اوښکو رُود په مخ ځنځیر پرېشانه!
خیال ته مې بیا نوې مضمون اوبخښهٔ

24/10/2016

www.pukhto.net

○

بېدار سړیه
هوښیار سړیه

یه وسړیه
په لار سړیه
کار ته مې پرېږده
ووزګار سړیه
دغرهٔ سړے یم
دښار سړیه
رنځور به ته ئې
بیمار سړیه
زما خوښ نهٔ ئې
مکار سړیه
عاشقي مهٔ کړه
د کار سړیه
راشه پخله شه
اویار سړیه

پرېشان سړیه!
خمار سړیه

25/10/2016

○

داچې پورې په دې غرونوکښې میشتهٔ دي
د غرهٔ خلک دي ،خو څومره پښتانهٔ دي

دغرهٔ خلک دي، خو څومره پښتانهٔ دي
دا چې پورې په دې غرونوکښې میشتهٔ دي

د بلبل فریاد به واورې په ګلشن کښې
ستا زما سره یو څو قدمه تلهٔ دي

خاک به مومې او که نهٔ، خاکي وجوده!
که لبوان به دې په سرو غوښو ماړهٔ دي

دغه رنګ قبر دچا دے؟ دلته خدایه!
د یادونو مشالونه چې پرې مړهٔ دي

ستا ومخ ته د پرېشان حېرانې سترګې
د عجم پېغلې حجاز ته پهٔ کاتهٔ دي

27/10/2016

www.pukhto.net

○

باران پهٔ غرهٔ ورېدهٔ
څوک مې په زړهٔ ورېدهٔ

پهٔ تا به څهٔ ورېدل
زما لېمهٔ ورېدهٔ

اسمان چې څو تنېدهٔ
دومره اونهٔ ورېدهٔ

مهٔ کړه تپوس د باران
تور ابر تلهٔ ورېدهٔ

سالو په مخ ئې پرېشان!
اوبهٔ اوبهٔ ورېدهٔ

27/10/201

○

شبنم که ګل وته ښکلا بخښله
د سحر باد هم ورته ساه بخښله

زما له سترګو نه به څهٔ شرمېده
خو خپل ښائيست ورته حيا بخښله

بې له سودا نه مې بل سود نهٔ کېدهٔ
څه که مې فکر ته سودا بخښله

دې اوربلکه ته تيارهٔ کښې خلکه!
دغه رڼا د کمال چا بخښله؟

دا له ازله تر ابده پرېشان!
يَوې دنيا، بله دنيا بخښله

8/11/2016

www.pukhto.net

ازاد نظم

ولې؟
چې اووینم
دا ګېرچاپېره
جګ محلونه
ځان راته قېد وښکاري

2016

نظم

سبا بیا	سبا بیا	سبا بیا	سبا بیا
بیا سبا	بیا سبا	بیا سبا	بیا سبا
د سحر	څۀ پۀ خیال	چې سحر	ورته کړم
پۀ رڼا	پۀ کمال	شم بېدار	به ګیلې
پۀ خندا	پۀ امېد	پټ له مور	څو د مینې
پۀ ګډا	د وصال	پټ له پلار	قیصې
ښۀ پۀ ناز	چې هجران	ښۀ پۀ ډول	څۀ خواږې
او ادا	دے وبال	پۀ سینګار	څۀ پستې
پۀ دعا	پۀ وفا	پۀ حیا	پۀ بیا بیا
مدعا	پۀ رضا	باحیا	پۀ بیا بیا
ځم تر	ځم تر	ځم تر	ځم تر
ښکلي اشنا	ښکلي اشنا	ښکلي اشنا	ښکلي اشنا

/2016

www.pukhto.net

○

دګل د خاموشۍ نه وه د چا خاموشي زياته؟
فطرته! پهٔ څو چنده وه، زما خاموشي زياته

يو چرته به مې شپه وه ،چې به شور وو پهٔ عروج کښې
هو، چرته چې جانانه وه بلها خاموشي زياته

هيڅ پوی نهٔ شوم چې بيا څنګه تيارهٔ راغلله خدايه!
هيڅ پوی نهٔ شوم چې بيا وه د رڼا خاموشي زياته

هو، نن خو چې وای بس لکه هوا خاموشي زياته
هو، نن خو چې ببخي وای لکه ساه خاموشي زياته

پرېشانه! جدايي خو لکه مور د خاموشۍ وه
تهٔ ګوره د آدم او د حوا خاموشي زياته

11/11/2016

ای انسانانو!!!!

انسان خفه دے
له انسانانو
بچي يې ژاړي
پهٔ اور سوزيږي
شپه ورځ قتليږي
يو رود روان دے
د اوښکو وينو
آه وفغان دے
د مظلومانو
انسان خفه دے
له انسانانو
،،،،،،،،،،،

مرغۍ له ځالے
بهر نهٔ ووزي
اکثر وي کور کښې
اکثر نهٔ ووزي
واړهٔ بچي يې
له لوږې ومري
کور يې ويجاړ شي

www.pukhto.net

خونه تاله شه
د دې بازانو
انسان خفه دے
له انسانانو

وغرهٔ ته نهٔ ځي
پهٔ کور کښې پروت دے
نهٔ خو اوبهٔ څښي
نهٔ څهٔ واښهٔ خوري
ژوند يې مړګونې
زړهٔ يې رنځور دے
رحم خو نشته
حېوان زړهٔ بد دے
له حېوانانو
انسان خفه دے
له انسانانو

خدای چا ناراض کړ
اور چا بدنام کړ
جنات لګيا دي
حشرات لګيا دي
ماران خوړل کا
مهيان داړل کا
ازغي چيچل کا
آب مړکول کا
ای انسانانو!
انسان خفه دے
له انسانانو
....

17.01.17

www.pukhto.net

دومره حسن ستا د سترګو په چینه کښې
سمندرمې پابند اولید په کوزه کښې

نن دوزخ ته یې روان پرون جنت وو
شېخه! دومره غټ تضاد په عقیده کښې

ګمانونه د یقین سندرې وایې
زۀ هم اوسم په اخبره زمانه کښې

ماته پته ده چې زۀ به ډېر خوروور شم
زۀ به ځای نشم د ذات په دائره کښې

ستا د حسن په مندر کښې تقوی څۀ ده
ډک جامونه دي او پروت یم په سجده کښې

د احساس له اذیته خپل ځان ژغوري
پرېشان پټ دے لکه شېخ خلوت کده کښې

10.11.2016

په دې ورایه توره ډېره نوم زما دے
تۀ پرې کښېنه زوروره نوم زما دے

دا جرس کښې چې غربېږي لا رویه!
دا بې خوفه بې خطره نوم زما دے

شېخه! دا ستا د فتوو په تور کتاب کښې
که دې خیال وي له یو سره نوم زما دے

که د شعر په حقله وایې دعوه ګیر یم
د دامان نه تر پېرغره نوم زما دے

نن ئې وېل چې ای پرېشانه! ستا دلاسه
دا په هره خلۀ سندره نوم زما دے

22.11.2016

www.pukhto.net

کبر خو دې زده دے

خدای خبر دلبرې که په ژوند به زما هېره شې
کبر خو دې زده دے چې له نازه پهٔ ما تېره شې

کبر خو دې زده دے چې خندا کوے پهٔ سترګو کښې
بیا دچا مئن د زړهٔ سودا کوے پهٔ سترګو کښې
تهٔ پهٔ دې بیوپار کښې وائیم نوره هم ماهېره شې
کبر خو دې زده دے چې له نازه پهٔ ما تېره شې

کبر خو دې زده دے چې خپل خیال ثنګه سندره کړے
ژوند نغمه نغمه شي چې تهٔ جوړه یوه سندره کړے
پټ یمه خوشحال لاس په دعا یم چې شاعره شې
کبر خو دې زده دے چې له نازه پهٔ ما تېره شې

کبر خو دې زده دے چې خوارهٔ کړې خپل زلفان ثنګه
ثنګه ګرفتار کړے بې دلان او مئنان ثنګه
هسې نه وړې چې پخپل دام کښې چرته ګېره شې
کبر خو دې زده دے چې له نازه پهٔ ما تېره شې

کبر خو دې زده دے چې پرېشان نه مروره یې
تهٔ د خپل شاعر شاعر جانان نه مروره یې
رایې د زړهٔ کورته چرته بیا ګلې د خېره شې
کبر خو دې زده دے چې له نازه پهٔ ما تېره شې

○

راشه زاهده! چې خیال سر پورته کړو
ستا له ځوابه خو سوال سر پورته کړو

محبوبې ستا قامت به ثنګه وینم
ستاسو د کور رنګ دیوال سر پورته کړو

زهٔ به هم خپل جنون رااوپاروم
پیره ! چې تا کښې جلال سر پورته کړو

د یوې لحظې د انتظار وعده دې
زر ځله ماته شوه کال سر پورته کړو

دا ثوک پهٔ هغه بام ښکاره شوه پرېشان!
که له کوم غرهٔ نه هلال سر پورته کړو

27.11.16

www.pukhto.net

لمر

له مشرقه بهارونه زۀ راوړمه
پۀ هر لوري سرۀ ګلونه وشيندمه
درنها وزر خوارۀ کړم ولونه ولونه
زۀ د ژوند د سبا زيرے، امېدونه

که هر څو يم په وجود کښې سرۀ اورونه
دا د سرو لمبو خراب مست طوفانونه
خو په زمکه کړمه بل سپين مشالونه
لکه شمع ځان کړم ويلې غرونه غرونه

دا زما په رنړا ونې بوټي پابي
هر ذي روح له دې پړاوه ژوندون بيابي
د دنيا په دې باغونو کښې ځان پيابي
بس زما سره خو دا خويونه ښابي

پۀ نظام کښې زۀ وړه شان پېمانه يم
پۀ وسعت کښې د وړې شګې سينه يم
زۀ که هر څو د رڼا يَوه چينه يم
د طواف پۀ دائره کښې پۀ سجده يم

زۀ ګرمي د شرق ژګونو کښې پېدا کړم
د منزل اتهۀ قدمه زر پورا کړم
د تيارې نه د رڼا قيصه رښتيا کړم
پۀ هر لور ښکارم مدام سپينه بربښنا کړم

دا بلبل چې پۀ سحر کښې نغمه خوان دے
له فطرته چې شبنم پۀ ګل پرېشان دے
دا زاهد چې د جمات پۀ لو روان دے
هر وجود کښې تاباني زما د آن دے

....

21.12.16

www.pukhto.net

د خاکي آدم وجود

د خاکي آدم وجود کښې دا رازونه نوراني
پهٔ هر تارکښې یې پېئلي صفتونه رحماني

دا خبرې قدرتي دا لفظونه الهامي
اوازونه غېباني کېفیتونه وجداني

دوه رڼې سترګې چینې پکښې حجم دریابي
پهٔ دماغوکښې پراتهٔ عالمونه طوفاني

پاس تر عرشه رسېدل دا په یو قدم بېخي
رازونیاز د کوهِ طور بل خواه تخت سلېماني

دا جلالِ عمري دا جمالِ یوسفي
دغه متهې د خالد دغه توره د علي

سپین مخونه أئینې انګې سرهٔ ګلابي
نرې ملې، شونډې زلفان پرېشان حسن نسواني

5.1.17

○

تا د خیال پهٔ لاسو ونیو ماته ګل
ماهم وتهومبهٔ کمځی کښې تاته ګل

د وختونو موسمونه دي بدلیږي
چاته لاس کښې ازغي ورکړي چاته ګل

د ژوند لارې پهٔ ازغو نهٔ ښائسته کیږي
راشه وکړه اشنا بېدیاته ګل

ده دنیا په ثنویت باندې ولاړه
وي رښتیا د هر ازغي وشاته ګل

پسرلی شو پهٔ هر لوري سبزه زار دے
دلته ګل او هلته ګل هر خواته ګل

راشه ښخ کړه پهٔ دې خاوره کښې تخمونه
چې زرغون شي زېړ او سرهٔ سباته ګل

زما کار شوکول نهٔ دي د سرو ګلو
زهٔ پرېشان خو تل پرېږدمه بیاته ګل

10.01.17

www.pukhto.net

انسان خفه دے

انسان خفه دے
سترګې غمژنې
له اوښکو ډکې
لاس یې پۀ زنې
پۀ ماتمونو
ګډ پۀ ویرونو
ځورول کیږي
ژړول کیږي
خفه خفه دے
انسان خفه دے

پۀ چاړو غوښ دے
نور پرې تبغ پڅ دے
پۀ ګولو مړ دے
څنګه خړ پړ دے
چرته لاش لاش دے
چرته پرې لاس دے
کله یې سر غوښ
څۀ دلخراش دے
ذره ذره دے
انسان خفه دے

روان له جنګه
له وطن لرې
خونه یې ړنګه
کنډې کپرې
واړۀ بچې یې
له یرې ژاړې
مورکۍ شهیده
ورک بابا غواړي
پۀ ویر اخته دے
انسان خفه دے

چرته زندان کښې
د جنګ مېدان کښې
پۀ خوب ودۀ مړ
پۀ بیابان کښې
لاس پښې تړلي
سترګې یې پټې
سلګۍ وهینه
له دنیا ځینه
څۀ بې ګناه دے
انسان خفه دے

www.pukhto.net

خدایه مړ کیږي
انسان دړدیږي
پهٔ خپل شناخت یې
زړهٔ ډېر بدیږي
ځورول کیږي
ژړول کیږي
ستا کرم غواړي
وتاته ژاړي
دستا بنده دے
انسان خفه دے
....

17.01.17

○

مړي دې راپاڅي د ژوندو پهٔ غم دې وژاړي
مړې اوښکے دې توئ کړي مړې پرېشانه! سم دې وژاړي

بیا دې روڼ سحر شي د فطرت پهٔ رنګینیو کښې
سور ګلاب دې وخاندي او سپین شبنم دې وژاړي

دا د بت پرستو مایوسي هم د ستایلو ده
نور خو دوئ پوهیږي نه خو خوار صنم دې وژاړي

ای د وخت قاضي! ستا د انصاف پهٔ تله سترګی دي
نهٔ چې مظلوم بیا وژاړي غواړو ګرم دې وژاړي

مونږ به یې فتوی پهٔ ځان د قتل بیا حق وګڼو
شېخ دې لږ مسکے شي او یا پټ مبهم دې وژاړي

اووایه پرېشان ته یار دې لاړو خو بیا راباشي
هسې نه ډېر وژاړي رېباره کم دې وژاړي

18.01.17

www.pukhto.net

د خدایې تصویر

دا وړې نازکې شونډې
دا معصوم تت آوازونه
پهٔ وړو نازکو شونډو
د ادې بابا نومونه
دا واړهٔ نازک مخونه
دا واړهٔ واړهٔ لاسونه
دا وړې د مرغکۍ پښې
دا بې ځایه قدمونه
دوه وړې سترګې ای ربه!
د مورکۍ دوه جنتونه
پهٔ دې سترګوکښې ژوندونه
پهٔ دې سترګوکښې خوبونه
دغه لوېشت وړه سینه کښې
دا اومهٔ زګونه
د پیشو معصوم خویونه
د هوسۍ پشان غوړونه
د پرېشان بابا خبرې
بس چې ختمې پهٔ دې کړونه
که د خدای دیدار ارمان شو
د خدایې تصویر مې اولید

23.01.17

وجودونه وو پهٔ لار باندې روان وو
دوه ځانونه وو پهٔ لار باندې روان وو

عاشقان یې لکه وچ خشاک ایرې کړل
سرهٔ اورونه وو پهٔ لار باندے روان وو
خوب مې اولید چې قاتله ستا وکورته
غوخ سرونه وو پهٔ لار باندے روان وو
سم بسونه وو چې دوئ پکښې سوارهٔ وو
محلونه وو پهٔ لار باندے روان وو
دستائلو قامتونه وو واعظه!
چنارونه وو پهٔ لار باندے روان وو

د پرېشان همنوا نهٔ وو ستا یادونه
مست غمونه وو پهٔ لار باندے روان وو

7.02.17

www.pukhto.net

افسانوي خیال

یوه ورځ پهٔ روڼ سحر
تېرېدم پهٔ یوګودر
هغه کنده کنده لار
هغه کاڼي کاڼي غرونه
ټوپک لاس کښې ښکار پهٔ نیت
وم روان پهٔ حقیقت
یوه چهترۍ راسره لاس کښې
یو دوربین مې وو پهٔ غاړه
داسې خړه غونډې ورځ وه
پهٔ آسمان توره وریځ وه
چنارونه پهٔ ګډا وو
شنو مماڼو وې سندرې
نرمه نرمه شان هوا وه
ډېر دلرې تندرونه
غورځېدل سپینه برېښنا وه
خو زهٔ بیا پخپل نیت ټینګ وم
تلمه لار مې لنډوله
زوړ ناستې مې یادېدلو
ما وې لږ به یاد تازه کړم

د هوسۍ کورته به ورشم
مشغوله به ورسره وکړم
بل زهٔ هم کورته راغلې
څهٔ د ډېرې مودې پس یم
د وختونو پهٔ درک یم
د ډوډۍ پهٔ تکل ورک یم
پهٔ دې خیال کښې ومه تلمه
خپل نظر راځنې ورک وو
څهٔ یادونو وم اخیستی
څهٔ وختونو افسانې وې
د خپل ځان سره اخته وم
د ګرېوان سره اخته وم
چې مې پښه کله تینډک شوه
لږ پهٔ هوش شوم رابېدار شوم
یو خواه بل خواه مې نظر کړو
چې لږ پورې خواته ګورم
„ ما دغرهٔ هوسۍ غوښتلې
چې د خیال پهٔ هوسۍ پېښ شوم „
نو زار وینم چې څهٔ وینم
دواړه سترګې که کړم پټې
هم نو بیا یې له ښهٔ وینم

www.pukhto.net

یوه سپوږمۍ پهٔ بام ولاړه
دځوانۍ پهٔ بام ولاړه
د وطن پهٔ کوهِ کاف کښې
ښاپېرۍ پهٔ بام ولاړه
کله کله پهٔ سندرو
کله کله پهٔ خبرو
کله یار ته دعاګانې
کله مستې ښېرې ورانې
د دیدن یې ارماني ده
پهٔ سرهٔ اور یې زندګي ده
د نظر د سوال لمن کښې
د دې برخه جدایي ده
نو ما ځان کړو ناخبره
پټ یې بل لورته روان شوم
د هوسۍ پهٔ ښکار پښېمان شوم
پهٔ دې وخت کښې باران راغې
ما چهترۍ کړله راخلاصه
ټولې ترې هم لمدې شوے
د خوئېدلو هم خطره شوه
خو ما هم توکل وکړو
پهٔ مزه مزه ورتلمه

چې لږ نور هم ورنیزدې شوم
نو یو بوټې ته تکیه شوم
دوه غوږونه مې ځلور کړل
دوه مې نور هم پهٔ ځان پور کړل
وابې
جانانه نن خو راخطا شې
او چې لمده خوشته دې غېږې ته درشمه
ما وېل دومره زړګی مهٔ خوره
دا ارمان به دې پوره شي
دا ګیلې مانې دې ختمې
دا میئن زړهٔ به دې سوړ شي
پهٔ دیدن دې زړګی موړ شي
د خپل خیال پهٔ لمن نغښتې
له د ځان سره اخته وه
د یادونو د عمرونو
د جانان سره اخته وه
ناګهانه مې ورټوپ کړهٔ
ما وې دا څهٔ وایې څوک یې
دواړه سترګې مې یې پټې
څهٔ پهٔ خپل نري ځادر کړے
وارخطا شوه بوږنېدله

www.pukhto.net

چې وړه سپینه خولګۍ یې
بس ژاړا ته جوړېدله
لوپټه مې ترېنه لرکړه
ښکلې سترګې یې ښکاره کړے
له مېرې مېرې کېدلې
څۀ پۀ سپینو سپینو ګوتو
یې څۀ رو رو سولوَلې
چې یې اولیدم توبه شه
سره غوټۍ پۀ غړۀ کښې واه شه
،، وې دا تۀ یې ، دغه تۀ یې ،،
پۀ تعجب سره یې اووې
ما وې زۀ یم ستا جانان یم
ما وې زۀ یم ستا ارمان یم
پۀ جاموکښې نۀ ځائېدله
پۀ دیدن نۀ مړېدله
د وصال تندې اخیستې
له فراقه جل وهلې
وېل یې دلته څنګه راغلې
بیا دې څنګه اولیدمه
ما وېل تۀ خو بس سپوږمۍ وے
پاس پۀ بام چې ځلېدلې

ما به خود هم تۀ لیدلې
دا خبرې موکولے
چې باران هم پۀ شببو شو
د چهترۍ نه قیصه لاړه
د ږلۍ باران شورو شو
ټول وطن اوبۀ اوبۀ شو
فضا یخه شوه ساړۀ شو
ما وې څه بس دې چې درومو
ګني زړونه خو مو نۀ ځي
خو څۀ وکړو مجبوري شوه
دا سیلۍ هم راشروعي شوه
خو لېواله د دیدن وه
پۀ دیدن نۀ مړېدله
بس اخېر یې مجبوري شوه
ځنګېدلې پۀ مړو غړو
راغله څنګ ته لاس یې راکړ
بس روان شوو تللو تللو
چې د کلي خواته راغلو
ماوې بس دې رخصت راکړه
مړې مړې اوښکې یې راتوئ شوے
زما زړۀ یې هم راډک کړو
هغه خپل کوره ته لاړه
پرېشان خپل کلي ته راغلم

د لیکلو تاریخ : 2006

www.pukhto.net

○

دا چې سپرلے وغزیږي بیا
شین خادر به وغوړیږي بیا

بیا به دا زړې مېخانې خلاصې شي
مست رندان به وځنګیږي بیا

شېخه! که یې مړه مړه درته وخندل
پته به دې اولګیږي بیا

یخ شمال به اولګي نرې نرې
یخ باران به اوریږي بیا

امن ازادي د ژوند رنګونه دي
یاره که څوک وپوهیږي بیا

حق د تبسم دې هر مخ ومومي
نه چې چرته وژاړیږي بیا

بیا به شي فضا ټوله خوشبو خوشبو
هر نفس به وموسیږي بیا

شي به رواني پېدا سیندونوکښې
شنې ویالې به وبهیږي بیا

بیا د شنو پټو په غاړو کښې
شنه غانټول به وټوکیږي بیا

شي به د وحشت ګرېوان تنې تنې
لاس به ورته ورسیږي بیا

وریځې به د امن په وطن راشي
لوی مولا به ورحمیږي بیا

دا چې د سپرلو سندرې اوواېي
ځوان پرېشان به وتوانیږي بیا

21.1.17

www.pukhto.net

کله کله خو جام پورته شي له خونده
ساقي هر وخت خو مستي وي او نهٔ تنده

دا تهٔ مرګ یې اوکه ژوند قیصه کړه سپینه
چې ناري در کښې د مرګ اورمه ژونده

د دې دور د انسان غمژنې سترګې
د دې دور وجود دَل د وخت پهٔ ژرنده

دومره تنده خو مې شته چې دې ترمه
ګني اوس به دې دا ټول وچ کړمه بنده

خدای کړي مینه د انسان سره پرېشانه!
له سل میاندو نه هم ډېره پهٔ څو چنده

21.1.17

د نمرود سرکشي

یوه ورځ رب اووې د مرګ وفرشتې ته
چې دهیان کړه د عبرت ډکې قیصې ته
ستا پهٔ کارکښې خو روحونه اخیستل دي
د ژوندیو د ځانو قبضه کول دي
وایه رحم دې پهٔ چا دے دستا شوے؟
چې دې روح ترې اخیستهٔ ، زړهٔ دې پرې سوے؟
دې ځواب وکړ چې زړهٔ مې ډېر پرې سوزي
خو له حکمه ستا، زما سر کله خوزي
رب ترې بیا وکړ تپوس چې مګر وایه
چې دې زړهٔ پرې رقیق شوے هغه ښایه
فرښتې د مرګ تسلیم کړه چې ای ربه
یوه قیصه خو شته چې ډېره ده عجبه
یَوه ورځ د سمندر ارته سینه کښې
یوه کشتۍ کړله موجونو پهٔ ولقه کښې
ستا پهٔ حکم مونږ.کشتۍ ذرې ذرې کړه
زندګي مو د نفوس خاورې ایرې کړه
خو له دې چې پکښې دوه نفوس شول پاتے
یَوه مور او بل یې زوی سپېرهٔ میراتے

www.pukhto.net

دوی چې دواړه په تختی د مرګ سوارهٔ وو
په ساحل له سمندره په واتهٔ وو
پهٔ نجات مې چې د دوی شو زړهٔ خوشحاله
بیا فرمان وشو له لور د لم یزاله
چې له مور نه یې روح واخله او دا پرېږده
دا ماشوم بچے یې ببرته تنها پرېږده
ستا پهٔ امر مې روح واخیستهٔ له موره
او ماشوم بچي ژړل پهٔ زوره زوره
پهٔ دې وخت کښې چې زما پهٔ زړهٔ څهٔ تېر شول
هغه هر څهٔ خدایه تا وَته برڅېر شول
ستا له حکمه روکشي شي څوک کولے
د قضا فېصله ما پهٔ زړهٔ منلے
ما چې کوم غم برداشت کړے هغه وخت وو
د ماشوم بېکسي خدایه د دهٔ بخت وو
له مې اوس د دړد منظر له خیاله نهٔ ځي
هغه سوز مې د نظر له خیاله نهٔ ځي

الله اووې چې اوس واوره عزرائیله!
اوس د دې ماشوم قیصه ښه له تفصیله
ما اوبو ته حکم ورکړلو د وړلو
چې دا یوسی وځنګل ته د سرو ګلو

چې سوسن وي او رېحان وي خوشبویې وي
دا چې چرته د خوږو اوبو چینې وي
ما نازل کړل پرې بې شمېره نعمتونه
پهٔ دې باغ کښې د مرغو سل اوازونه
د نسرین پهٔ بستره د دهٔ خوبونه
بلا چرته کښې خفګان مصیبتونه
بیا مې لمر ته حکم ورکړو چې ای لمره!
چې شغلې دې تېزې نهٔ کړے شه خبره
بیا مې اووې چې هوا رو پرې چلېږه
وریځې تهٔ هم تر هغې مهٔ پرې ورېږه
تندرونه د اسمان مې هم خبر کړل
خزانونه مې بهار ته برابر کړل
ما د پړانګے شیدهٔ ورکړلو پرې ځوان شوو
دا ماشوم بچې پرې هسې پهلوان شوو
چې یې وخت شو د شیدو د پرېښودلو
بیا مې امر کړ جنات ته پهٔ وئیلو
پهٔ اسرارو یې خبر د پاچاهی کړئ
دهٔ ته ژبه هم ور زده ښه ګړندی کړئ
ما د دهٔ پرورش وکړو بې مثاله
لکه څنګه چې هر کار کړم د کماله
عنایات زما پهٔ دهٔ باندې بې شمېره
بې اسبابو زما لُطف مهرباني ډېره

www.pukhto.net

مګر دهٔ ناشکري وکړله مردود شوو
عزرائیله! دا بچې لاړو نمرود شوو
ارادې یې خطرناکې شوې بل لورته
ابراهیم خلیل الله اچوي اُور ته
بس پکار ده چې د خدای د قدرتونو
شکریه یې کړو ادا د نعمتونو
چې له مال او له دولت او له منصبه
مونږ مغرور او سرکش نهٔ شو پهٔ دې ژبه
ګني هم زمونږ انجام به د نمرود شي
دا دنیا هم اخرت به مو بې سود شي
داسې نهٔ چې د الله له نعمتونو
سرکشي واخلو او راشو پهٔ جنګونو
ورنه حشر به زمونږه خطرناک وي
د ګناه ګناه عذاب به مو دردناک وي

/2/2017

سبا تګ دے

نن یو دلته پهٔ بل لوري سبا تګ دے
ځه چې یاره ښهٔ وشوري سبا تګ دے

نن دې یار رانه مخ نهٔ پټوي خلقه
نن دې ښهٔ ښهٔ راته ګوري سبا تګ دے

پهٔ اوښانو باندے کتې کوّري بار دي
خبر نهٔ یې راشه وروري سبا تګ دے

بس دې خدای دې شه پهٔ لوري سبا تګ دے
بس دې خدای مې شه پهٔ لوري سبا تګ دے

که ازغي څوک د پرېشان پهٔ لار کښې کري
که څوک سرهٔ ګلونه پلوري سبا تګ دے

11.3.17

www.pukhto.net

مړه کوشش کښې چرته ده کامیابي!!!

یوه ورځ مې
خپل د پینځو میاشتو بچی(رومي)
پهٔ غېږکښې نیولے
نیږدې پهٔ سپین دیوال یې
چې خپل تت عکس ولید
هغهٔ کوشش وکړو چې
پهٔ وړو ښکلوګوتو
خپل عکس ونیسي خو
بلا شو چرته کامیاب !!!!!!

همت

هر یو غم ته سینه ارته لکه غرکا
ګذارونو ته د وخت ځان برابرکا

ځوانمردي ځان کښې پېدا کا ای پښتونه!
د بابا شمله بیا نېغه پخپل سرکا

پښتځهٔ ګوتې هم وجود د موتې مومي
څاځکي څاځکي ګوره هم جوړ سمندر کا

چې همت او تخلیق دواړه سره یو شي
پهٔ کیمیا به د وطن کاڼي سرهٔ زر کا

ژوندون ډک له کړاوونو دے پرېشانه!
د همت پهٔ خوی خپل زړهٔ ورته د غرکا

www.pukhto.net

مزل

هله ځئ چې ځو مزل کړو
د منزل پهٔ لوري زغل کړو
یو مقام ته ورسېږو
خپل مرام ته ورسېږو
چې مزل مزل مزل کړو
هله ځئ چې ځو مزل کړو

وي که غرونه دریابونه
که سیندونه طوفانونه
که هر څومره فاصلې وي
که ساړې وي که تاودې وي
بس پهٔ پاک الله توکل کړو
هله ځئ چې ځو مزل کړو

د ژوندي ضمیر خاوند شو
چې یو متهې یو مړوند شو
چې دا بُغض کینې ختمې
کړو دا ټولې لانجې ختمې
چې دا خپل وطن موګل کړو
هله ځئ چې ځو مزل کړو

یوه چغه د ژوندون شو
انقلاب شو یو بدلون شو
خپل حالات بدل کړو خپله
د اټک نه تر کابله
پښتانهٔ خپلوکښې خپل کړو
هله ځئ چې ځو مزل کړو

خپل خوشال ایمل خان یاد کړو
اعتماد زړو کښې اباد کړو
د جمال ډېوټ مړ نهٔ شي
د جلال ډېوټ خړ نهٔ شي
شمع بله د محفل کړو
هله ځئ چې ځو مزل کړو

3.11.2007

www.pukhto.net

مونږه د دوران سترګې لیدلې دي
سرې مو د ارمان سترګې لیدلې دي

زۀ وم پۀ ژړا او ژړېدم پکښې
بیا مې د خپل ځان سترګې لیدلې دي

باده سلابې مې شه پۀ سترګو کښې
تا خو د جانان سترګې لیدلې دي

نن چې د سپرلو سندرې وایو مونږ
مونږه د خزان سترګې لیدلې دي

دا چې یې ورې سترګې پرېشانې دي
دا یې د پرېشان سترګې لیدلې دي

5/2/2017

وحشته!

زما پۀ شوندو له بلا بلا سوالونه پراته
وحشته! دومره زر مې روح له وجدان مۀ تېښتوه
ما خو د وخت پۀ سرو غرمو کښې دي ورکړے وینې
د ژوند سپرلي مې پۀ لمبو د هجران مۀ سوزوه
زۀ لکه ذړد ځم د یوې څړیکې نه تر بلې څړیکې
تۀ مې پښو کښې زولنې د جنون مۀ شرنګاوه
پرېږده چې زه لکه د څړیکې پشان پټ بهېږم
تۀ مې د اوښکو نه تصویر د لمبو مۀ جوړوه
زۀ د ژوندون پۀ ګرمو چغو کښې یوازې خوښ یم
ودۀ پښتون د بې غمې د خوبه مۀ ویښوه
پرېږده چې ځم پخپله مخه خپل منزل ته ځمه
د وخت زلمي د طوفانونو څخه مۀ یروه
زۀ ابدالي ، میرزالي خان یم داسې نور ګوره
پرون یادکړې سبق دومره زر زر مۀ هېروه
پرېږده چې زۀ پۀ مسته وینه څو جملې ولیکم
بیا پۀ تاریخ کښې د پښتون تېر قیصې ولیکم

www.pukhto.net

پرېبږده چې ځم پخپله مخه سمې غرونه وهم
د خپل مزل په تګ و دو مرام ته ورسېږم
زۀ چې د خپل بابا د توري او قلم مېدان کښې
خپل پښتانه خپل دیوانه خیالونه اولړزېږم
زۀ خپله چغه نن د ژوند د ویر نړۍ کتاب کښې
لکه بلبل دګل په شونډو باندې اوچغېږم
هر چاله ورکړمه احساس د انسانیت د خاطر
د هر چا زړۀ کښې د هر چا په درد کښې اوخوږېږم
لکه شپېلۍ په خیالیستان کښې د خپل سوز وګداز
شور شم په خپلې ورکې مینې پسې اونړېږم
غبر اوکړم زۀ د مورې هر موره ویښه کړم
د بابا غبر سره د هر بابا زړۀ اوسوزېږم
دا چې وطن په هره لار راتوکېدلي ازغې
د دې ازغو په څوکو زۀ لکه ګل اوغوړېږم
د شعور څاڅکې د خپل قام په زوړ کتاب پرېوځم
د ویر نړۍ کښې د تاریخ یو نوی باب پرېوځم

د خپل همت په ژوندي خیال کړم راژوندي قامونه
د ژوندي فکر په جامه کښې ورته ساه اوباښم
د قام د هر زلمي د زړۀ نه مایوسي لرې کړم
د امېدونو د سحر ورته رڼا اوباښم
دا د باروتو په لوګو د وطن سوې تصویر
د شنو باغونو د سپرلو ورته ښکلا اوباښم
د وطن نجونو د نظر نه ورکه شوې مینه
د سور سالو د تصور خوب ورته بیا اوباښم
د نوي ژوند د تبسم نه ناخبره څانګې
د ژوند په ښاخ د موسېدو ورته نڅا اوباښم
لمر د مزدورو یتیمانو په سر اور بل کړې
زۀ ورته سیوري د خپل سر لکه بابا اوباښم
پښتونستان خو د ایشیا د وجود زړۀ بالۀ شي
پرېشان! پښتون ته به اخېر دغه وینا اوباښم
تاریخور قام یو پاتې نۀ یو خو همت پکار دے
خپله کښې یو مُتهي کېدۀ دي محبت پکار دے

www.pukhto.net

○

چې بې سببه مې قلم پورته کړو
له ډېر کربه مې قلم پورته کړو

خود د مکتب خاوند خلاف د قلم
له دې مکتبه مې قلم پورته کړو

لا رې وې نورې د اظهار دپاره
د شعر په ژبه مې قلم پورته کړو

د چا تقليد ته مې اونۀ کتلو
له خپل قالبه مې قلم پورته کړو

خدای دې زما مطلب پورا کړي پرېشان!
چې بې مطلبه مې قلم پورته کړو

23/12/16

د مولانه عبدالقادر خټک پۀ کلام زما تضمين

نابودي د خزان راغله دګلشن پۀ ګردون هسې
لکه يار ستمګري کا په داخل د لړمون هسې

دا خو زۀ دستا پۀ عشق کښې پۀ دوه رنګه ځرګندېږم
ګني ښۀ دي پۀ ظاهر کښې درون هسې بيرون هسې
دا د ښکليو ناداني ده چې غرور کا پخپل حسن
چې ئې خط پۀ مخ زرغون شي د ښائيست دے افسون هسې
وعده مۀ وکړې دلبره چې يوځل پرې بيا ځوک خوار شي
خوب د سترګو مې تاله شو د زړګي مې سکون هسې
لکه ځنګه چې دے ورځې نن د شپې لمن نيولے
د خوښۍ دے د غمونو سره ياره تړون هسې
د سبا پۀ طمع ناسته په نيمګړې سبا نشته
لکه نن پۀ تېرېدو دے پرون تېر وو پرون هسې

ستا وشعر ته ئې شعر اووې پۀ پښتو عبدالقادره!
پۀ پيرغر کښې هم پيدا شو دا دې بل يو پښتون هسې
10/1/17

www.pukhto.net

○

ولــے تــهٔ ماپــهٔ دې قصــه آشــنا حېــران پرېــږدمے
دا زهٔ او تــهٔ خــو لکــه ځــان یــو چــې تــهٔ ځــان پرېــږدمے

څنــډ دې لمــدو زلفــو تــه ورکــړو بیــا محــل تــه لاړې
خپــل خــوار مـځن پـهٔ نیمـه شـپه کښـې پـهٔ بـاران پرېـږدمے

خــواهش مــې وو چــې یوســم یارتــه نــن دګلــو امېــل
خــوار شــې غربتــه تــهٔ پــهٔ زړهٔ بانــدې ارمــان پرېــږدمے

زمــا جانانــه تــهٔ بــه مــا لکــه جانــان پرېــږدمے
وطــن جانــان دے تــهٔ چــې خپــل وطــن جانــان پرېــږدمے

پهٔ دې به خوښ وے چې خپل حسن پهٔ پلو کښې پټ کړے
که پهٔ دې خوښ ئې چې پرېشـان ځـان تـه حېـران پرېـږدمے

21/1/17

○

تــر یــو جهــان ئې ګــوره بــل جهــان دے هســې لــوی
دا ځکــه چــې بــې شــکه د دهٔ شــان دے هســې لــوی

پـهٔ دې نظـام کښـې شـته دي د قامـت لـوی وجودونـه
پـهٔ زمکـه لکـه مـونږ تـه چـې اسـمان دے هسـې لـوی

ژونــدون ددې دنیــا خــو لکــه ډېــرې شــپې او ورځــې
د ژونــد هغــه دنیــا کښــې خــو یــو آن دے هســې لــوی

ازل نـــه تـــر ابـــده د آدم نـــه تـــر دې دمـــه
د خــدای تــر تصــوره دا داســتان دے هســې لــوی

کارونـه دي د عقـل یـه د ډېـر جنـون پرېشـانه!
انسان چې څومره رسي تر خپل ځان دے هسې لوی

24/1/17

www.pukhto.net

○

چې طلب ئې کوي دا حق د هغو دئ
د جمال کور د جمال د لېونو دئ

د ژوند مست سمندر بل چرته بهيږي
دا دنيا خو د مرګ کور د مېلمنو دئ

که هر څو ئې ده کوڅه د ګلو ډکه
د دلبر کور ته مزل پهٔ سرو ازغو دئ

ستا پرده کولو ډېرې پردې لر کړې
ښکاره مهٔ شه که دې مخ پټ پهٔ پردو دئ

له نظره سبرکال مهٔ يرېږه ياره
پرېشان کړې تاته کر د سپلنو دئ

2017

○

پهٔ نرګس پسې بيماره لونګينه
اى زما زړګيه خواره لونګينه

سم څنګېږمه پهٔ لاره لونګينه
ستا د سترګو له خماره لونګينه

خبر نهٔ ئې اى زما ياره شېرينه
لاس اخيستي مې له کاره لونګينه

يارانه راسره وکه غنمرنګه
زندګي مې شوه بې ياره لونګينه

جولۍ ډکه ئې د ګلو نه ګلرنګه
پرېشان راغی له ګلزاره لونګينه

2017

www.pukhto.net

○

مرګی خو حق دے چې مرګونه نهٔ وے
ژوندون بخښل وے چې قتلونه نهٔ وے

دغه لاسونه پهٔ نکریزو سرهٔ وے
پهٔ وینو سرهٔ دغه لاسونه نهٔ وے

تورسرې ښکلې پهٔ خالونو ښکاري
پرې دا د ظلم پرهارونه نهٔ وے

دا مرغکۍ خو د الله ثنا کړي
مات ئې ښکاري دا وزرونه نه وے

د هر ژوندي پهٔ غم پرېشان دے پرېشان!
چې ئې نیمګړي ارمانونه نهٔ وے

2017

○

ای وایه تر اوو أسمانو بره سمندره
بهېږې روان چرته یې بې سره سمندره

ته نهٔ هیڅ بهر د یوې ذرې تر سینې کله
هر څو د تصور ځنې بهره سمندره

دستا پهٔ سینه کېږي مزلونه د پېړیو
د خپل وجود پهٔ تال کښې ای ژوره سمندره

ته مسته روانې ئې پهٔ جهان کښې د نورونو
ته نهٔ ئې پهٔ کوزه کښې سمندره سمندره

پرېشان دې لاهو کړے نن د کېف پهٔ سمندر کښې
د دغه کېفیت نه ناخبره سمندره

21/5/17

www.pukhto.net

○

د خیال مانۍ دې چې نسکورې نه شي
ور د توبې انسانه! پورې نه شي

د دولتونو وړیه نفسه زما
له وجود دا لمبې درپورې نه شي

دا زه او ته چې پکښې مست ګرځېږو
د دې ګلشن علامې نورې نه شي

ترهغې زلفې به ئې غوړې نه شي
ترڅو چې دا څنې ئې سپورې نه شي

په رڼا ورځ میدان ته راشه اشنا
په تورو شپو پرېشانه! تورې نه شي

21/5/17

○

راځئ چې بېرته انسانیت معراج ته ورسوو
لکه باچا ئې چې خپل تخت وتاج ته ورسوو

په دین کښې شته د هرې نوې خطا خپله سزا
نه چې مونږ هرګناه زاړه رواج ته ورسوو

د خپل ، پردي د ښه او بد سترګو ته اونه ګورو
خپل خبر ښېګړه مونږ غریب محتاج ته ورسوو

ای نړیوالو بس راځئ چې په یوه خله شو ورته
په زور د امن د جنګ راج تاراج ته ورسوو

پرېشانه! مونږه د قاتل په باب غندنه وکړو
د مقتول غږ د نړۍ هر سماج ته ورسوو

2017

www.pukhto.net

ما چې سم ګرانه دستا محبت کړے
هر ستم ته مې ژړا د منت کړے

راز د مینې مې رښتیا چې پټ ساتلے
که اقرار د محبت مې جوت کړے

که هر څو یم د خلوت پهٔ اندرون کښې
تماشه مې د بېرون د جلوت کړے

ما خو تش لتانه ست کړے دے ښکلیه!
ما چې کله هم دستا څخه ست کړے

دا کوم باد دے ای پرېشانه! راالوتے
چې مشال د محبت ئې دے تت کړے

2017

شېخ ته!!!!!!

شېخه دا ستا د خلوت د جنتونو قیصې
دغه د حورو د غلمانو د خوبونو قیصې
دا د خیالي جنت د شرابو د سیندونو قیصې
محض ستا د زړهٔ د خوشحالیدو دپاره ښې دي
خو!!!!!!
خو د جلوت د ژوندانهٔ پهٔ سرهٔ میدان کښې
د انسان د هستۍ د زوال او ظلمتونو قیصې
او د معصومو شونډو د ژړا
د تورسَریو د بېوسۍ او فریادونو قیصې
ستانه ستا د خیال جنت
ولې نهٔ کړو هېر توبه!!!!!!!!!!!!!!!

2017

www.pukhto.net

○

راشــه ملاجانــه! د جنــت قیصــه یوخواتــه کــا
غـــوږ دې د دې دور د انســـان ځوروژړاتـــه کـــا

وبـــش د غریبـــانو د حقونـــو درتـــه ګـــران شـــولو
پاڅـه ای غـټ خبټیـه! خـو نـیم ځانتـه او څـه ماتـه کـا

مـا سـره دې ژبـه د نـن کـړے وه پـهٔ سـرو شـونډو
خلـهٔ مـې د نـن راکـړه د سـبا قیصـې سـبا تـه کـا

دا زمانـــه کلـــه د رازونـــو جهـــان پېژنـــي
سـر دې سـلامت شـه چې خلـوت قیصـې ببـدیا تـه کـا

راشـــه ای پرېشـــانه! چـــې جـــوت راز درتـــه اوښـــایم
غـــم د عقبـــا واخلـــه د دنیـــا کارونـــه شـــاته کـــا

2017

○

بیـــا مغنـــي چـــې پـــهٔ نغمـــه د ســـحر لاس کـــړ
خـــوږمن زړهٔ مـــې پـــهٔ ثنـــا د دلبـــر لاس کـــړ

د حـــرم پیـــران بیـــا رقـــصِ جمعیـــت کـــا
د وحـــدت اثـــر ئـــې بیـــا پـــهٔ ځیګـــر لاس کـــړ
نـــوي څـــهٔ دي دا زمـــا پـــهٔ ســـرهٔ جنـــون کښـــې
پـــهٔ شـــکرو دې د شـــونډو خـــوګر لاس کـــړ
مـــا پـــهٔ دومـــره بېـــدردۍ وو کلـــه څښـــلي
تـــا پـــرې شـــېخه نـــن زمـــا نـــه بهتـــر لاس کـــړ
ســـتا د خیـــال پـــهٔ ســـیند مـــې کلـــه زړهٔ اوبـــهٔ څښـــي
ســـاقي مـــا د یـــار د عشـــق پـــهٔ بحـــر لاس کـــړ
دا چـــې برنـــد دې شـــول بانهٔ تـــهٔ څـــهٔ پـــوهېږې
تـــورو ســـترګو دې اشـــنا پـــهٔ خنجـــر لاس کـــړ

بلبلانـــو پـــهٔ ګلشـــن کښـــې نغمـــې بـــس کـــړے
ځـــوان پرېشـــان چـــې پـــهٔ نغمـــه د هنـــر لاس کـــړ

/8/2017

www.pukhto.net

اشنا مونږ پهٔ کبرو لارو هم سم کوو مزل
همېش روان روان وو ځکه کم کوو مزل

يو څوک د حسن لمر راته د بام څخه راګوري
تهٔ ځه د لارې مله! مونږه کم کوو مزل

مونږ ستا پهٔ شانې شېخه چرته هسکه غړې وړې شو
چې خم وخمار نشته ځکه خم کوو مزل

همته! منزلونه پهٔ مزل باندې لنډيږي
منزل قدم قدم دے که قدم کوو مزل

د دور د انسان غمژنو سترګو کښې پرېشانه!
غمژن غمژن له دړده لکه نم کوو مزل

10/9/17

زهٔ خپله نشه لرم زهٔ سرې سترګې پښتون يمه
تورې سترګې هم لرم هم شنې سترګې پښتون يمه

ما ډېر څه زده کړي دي د وخت د ناکړدو څخه
نن سبا يو دوه څلور زهٔ درې سترګې پښتون يمه

يو خوا مې جمال ګوره او بل خوا مې جلال ګوره
ښکلے يم ښاغلے يم او مړې سترګې پښتون يمه

دا خو بلل شوے يم زهٔ پهٔ پردو خلو باندې
بد بد راته مهٔ ګوره زهٔ ښې سترګې پښتون يمه

زهٔ پرېشان محسود يمه ، زهٔ محسود پښتون يمه
زهٔ که بدل شوے زاړې سترګې پښتون يمه

20/9/17

www.pukhto.net

چې نه په تول وو نه په تله پوره
نن هغه څوک شول سل په سله پوره

د الله ذات دے تل تر تله پوره
غريب انسان دے چرته کله پوره

هر يو تعمير غواړي همت لاليه!
نه به شي چرته هيڅ پخپله پوره

چې د ازغو لښکرې تاو شوې درنه
اوس په رښتيا شوے زبېره ګله پوره

د کلي خلک وو ټول غوږ پرېشان ته
خوار شې غزله! ته شوې څله پوره

24/9/17

روماني غزل

سره ښکلے ځواني دې د ليدو سره جوړيږي
ځوان ځوان اننګي دې د کتو سره جوړيږي

هر څوک جانان مې د شپېتو شو خو جانان دے
نه به وايم دا چې د ويشتو سره جوړيږي

څاڅکي د ګبين دې د باڼو نه څاڅېدلے
غونډه منډه خله دې د غوړو سره جوړيږي

يه پښتنې تا چې له ساړې چينې راوړې دے
ډک منګے دې واخلمه د څکو سره جوړيږي

دا چې ما پرېشان درته په لاسو کښې نيولي دي
دا د خيال ګلونه دې کمڅو سره جوړيږي

26/9/17

www.pukhto.net

کلام حضرت سلطان باهو (فارسی)

ببازی عشق میبازم دل و جان رافدا سازم
بدم منصور می نازم خود را فدا سازم

عجب وقتیست ای یارانو اگر باشید غمخواران
شوید آگاه دلداران که من خود را فداسازم

بزلف یار دل بستم به بستن دل چنان مستم
دو عالم رفت از دستم کنون خود را فدا سازم

زَ درد دل چنان خستم زجان هم دست خود شتم
کنون از دردِ دل گفتم که من خود را فدا سازم

فدا سازم وگر باری سر خود رابدلداری
چه خوش باشد نکوکاری که من خود رافداسازم

منظوم ترجمه پښتو پرېشان محسود

زه د عشق پهٔ سر بازۍ کښې د خپل ځان ځنې تېرېږم
د منصور غونډې پهٔ عشق کښې پخپل ځان باندې نازېږم

دا لمحه څه عجیبه ده ، که څه یۍ ای یارانو
شئ خبر پهٔ دې خبره د خپل ځان ځنې تېرېږم

زما زړهٔ د یار د زلفو اسیرۍ کښې هسې مست دے
لاس وینځلي له عالمه د خپل ځان ځنې تېرېږم

زهٔ د زړهٔ له دړده هسې زخمي شوے چې اوس مرمه
اوس د زړهٔ و دړد ته وایم د خپل ځان ځنې تېرېږم

د دلدار پهٔ در کښې بیا یوځل خپل سر قربانوومه
څومره ښه به دغه کار وي د خپل ځان ځنې تېرېږم
2/1/17

www.pukhto.net

کلام   علامه اقبال   (فارسی)

از دیر مغان آیم بی گردش صهبا مست
در منزل لا بودم از باده الا مست

دانم که نگاه او ظرف همه کس بیند
کرداست مرا ساقی از عشوه و ایما مست

وقت است که بگشایم میخانه رومی باز
پیرانِ حرم دیدم درصحنِ کلیسا مست

این کارِ حکیمی نیست دامانِ کلیمی گیر
صد بنده ساحل مست یک بنده دریا مست

از حرف دلاویزش اسرارِ حرم پیدا
دی کافر که دیدم در وادی بطحا مست

سینا است که فاران است؟ یا رب چه مقام است این
هر ذره خاک من چشمے است تماشا مست

منظوم ترجمه   پښتو   پرېشان محسود

زه له مغان راغلم په تلاش ددې صهبا کښې مست
وم د لا منزل کښې په شرابو د الا کښې مست

پېژنم چې هغه هم د هر يو چا ظرف پېژني
زه که خپل ساقي کړمه په ناز او په ادا کښې مست

وخت دے مېخانه چې د رومي دوباره خلاصه شي
ما پيران ليدلي د حرم په کليسا کښې مست

کار د عقل نه دے د رهبر لمنه ونيسه
سل کسان په غاړه د ساحل يو په دريا کښې مست

نن ئې پېدا کيږي له خبرو د حرم قيصې
هغه د پرون منکر په وادي بطحا کښې مست

دا سينا فاران ده؟ که ای ربه کوم مقام دے دا
ټول وجود مې سترګے دے دستا په تماشا کښې مست

www.pukhto.net

دنیا او قسمت

دا خو بس دنیا ده چې ځوک کورته او ځوک ګورته ځي
ځوک د زمکې تل ځوک د اسمان په لمن پورته ځي

دا خو بس دنیا ده ، ځوک په بره پاس اسمان ته ځي
ځوک د سمندر سینه کښې ځوک مېنځ د طوفان ته ځي
ځوک لکه مجنون خیرې ګرېوان و بیابان ته ځي
ځوک د مریخ لار واخلي او ځوک سپوږمۍ جانان ته ځي
ځوک تش کهنډراتو او ځوک ښکلي ګلستان ته ځي
ځوک پهٔ خوب اودهٔ پراتهٔ او ځوک سر د کاروان ته ځي
ځوک پوله پټې ته ځوک سحر وختي دکان ته ځي
ځوک د مرګ تختۍ ته د جلاد سره زندان ته ځي
ځوک د رب په لوري او ځوک غېږې د شېطان ته ځي
ګل په لاس کښې واخلي ځوک ټوپک مرګِ انسان ته ځي

دا خو بس دنیا ده چې سپرلے شي خزانونه شي
کله روڼ سحر شي کله ږنګ تور ماښامونه شي
کور کښې دچا شمع دچا خونه سرهٔ اوورونه شي
ځوک شي د پستۍ پهٔ رَو دچا لوړ مزلونه شي
لار د عقل واخلي ځوک مجنون پرې ګرېوانونه شي
ځوک شي د امېد غلام د چا پوره خوبونه شي
چاته ګوهر خاورې چاته خاورې سرهٔ لالونه شي
ځوک معذور پېدا شي تر خپل ځان ئې طوافونه شي
دلته د غریب پهٔ سر هم خاورې انبارونه شي
بس دغه نظام کښې څهٔ خبرې څهٔ رازونه شي

دا خو بس دنیا ده ، یَوه ورځ به انقلاب راشي
صورته اسرافیل به پهٔ ښهٔ حکم پهٔ شتاب راشي
غرونه به وړۍ شي پهٔ هر څهٔ به تور سېلاب راشي
هیڅ امکان به نهٔ وي چې په زمکه بیا شباب راشي
ورځ کښې د محشرورځ به د هر چا حساب راشي
وخت به د مولا سره د سوال او د ځواب راشي
برخه کښې جنت د چا پهٔ حق کښې به عذاب راشي
ځوک به خوش قسمت ځوک به بد بخت خانه خراب راشي
مونږ له شفاعت له به نبی اکرم جناب راشي
ژوند به سمندر شي که صدۍ لکه حباب راشي

23/12/16

www.pukhto.net

نن ئې پېمان د پېمانې کړے دے
ځکه مې نیت د مېخانې کړے دے

دلته که ټنګ کړے رباب دے خدایه !
هلته آواز هم تورانې کړے دے

پوره تحریر د سر پهٔ وینو سور دے
پرې اثر خپلې سرنامې کړے دے

کړم د تنزری آوازونه ځکه
چې مې ارمان د ویرانې کړے دے

که کائنات ته وم پهٔ ځیر پرېشانه!
ما تصور د حېرانې کړے دے

12.11.17

والوتے کونترې پهٔ هوا کښې
خلاصې کړې وزرې پهٔ هوا کښې

مرګ به درپسې تر آسمان ورسي
واغوندې که زغرې پهٔ هوا کښې

راغللو پهٔ زمکه پښې ئې کښېودې
ووئې کړې خبرې پهٔ هوا کښې

امن او سپرلے جوړه راغلي دي
اووایه سندرې پهٔ هوا کښې

لا ړمه پرېشانه ! مسافر شومه
لا ړم لړې پهٔ هوا کښې

13.11.17

○

چې د فطرت په رنګينيو کښې يم
زهٔ د حېرت په رنګينيو کښې يم

اى د وحدت د فلسفې يقينه!
که د کثرت په رنګينيو کښې يم

د کائنات په تصور کښې خدايه!
ستا د قدرت په رنګينيو کښې يم

پهٔ يَوهٔ بوتې کښې همه رنګونه
د دې نُدرت په رنګينيو کښې يم

خدايه پرېشان له خپله عقله باغي
ستا د وسعت په رنګينيو کښې يم

○

بې زړه طبيب ته مې زخمونه د ښودلو نهٔ دي
هو دې غريب ته دا حالونه د وئيلو نهٔ دي

پهٔ هر صورت ئې ځان ته هره ناروا روا کړه
د شېخ خبرې دي که هر څو د منلو نهٔ دي

دا کوم خويونه چې جانانه تهٔ پرې فخر کوې
زما پښتون ضمير کښې هرګز د ستائيلو نهٔ دي

رنګين ګلونه پهٔ فطرت کښې تش ګلونه نهٔ دي
دا دجمال سيوري د هر چا د ليدلو نهٔ دي

د خداى پهٔ ګونګ مخلوق د رحم پېمانه پرېشانه!
او که پما شي د دوئ غوښې د خوړلو نهٔ دي

او بیا ماښام شو ساقي
مست دې خیام شو ساقي

پهٔ ما دې پام شه ساقي
پهٔ تا مې پام شو ساقي

هله چې کړنګ وهې جام
صبر تمام شو ساقي

د ستا به کام شي ساقي
زمونږ ناکام شو ساقي

پرېشان باچا شو د خیال
خیال ئې غلام شو ساقي

28.11.17

((لنډ شعرونه))
د روښاني فکر خاوند
(پیر روښان)

پهٔ سماع او پهٔ سرود یې رندان مست وو
د خواږې مینې پهٔ درود یې رندان مست وو
د روښان د روښاني فکر عرفان وو
چې له ذوقه پهٔ دې دود یې رندان مست وو

شاعر د هوا لاس

څومره حساس یم
همه حواس یم
دا چې شاعر یم
د هوا لاس یم

دوه شعرونه
ځان ملنګ کړه پهٔ کوڅه کښې د شاهانو
ملنګ هیڅ شه پهٔ دربار د ملنګانو
چې حصول یې تل د سپین مخ د رڼا کړو
سرې لمبې شوې پهٔ نصیب د پتنګانو

سترګې

ستا سترګې مې پهٔ سترګو کښې نن سترګې سترګې کيږي
دا ځکه مې جانانه سترګې غبرګې غبرګې کيږي
لَشې لَشې نشه مې پهٔ رګونو کښې بهيږي
بانهٔ مې نن د چا پهٔ زړهٔ کښې درګې درګې کيږي

لېونې خيال

دا يار راغلو پهٔ مخه که ټول نور راغي پهٔ مخه
يو خوب وينم پهٔ وينه کوهِ طور راغي پهٔ مخه
د رنګ او د رڼا پهٔ مخ يې وکړے غزونې
دا خيال مې لېونې لکه منصور راغي پهٔ مخه

دوه شعرونه

چې وچا لره مې زړهٔ پهٔ صبر شين شي
هغه څوک د بل د زړهٔ پهٔ تخت نشين شي
پهٔ وجود يې لکه باز د ځګو غرونو
اى بچيه که دې فکر د شاهين شي

مجبور احسا س

پهٔ کومه مخه د حالاتو زور اخيستې يمه
د خړو خاورو د جذباتو زور اخيستې يمه
چغې وهم خو اى پرېشانه وزر نهٔ غوَزوم
د چا د ګل مخ احساساتو زور اخيستې يمه

دوه شعرونه

نن يې زمونږ پهٔ مخکښې دواړه سترګې ټيټې شولے
هغه، چې مونږ ته به يې ټول عمر ښودلے لارے
مونږ د طلب او د مطلب پهٔ لارو نهٔ ځو پرېشان!
زمونږه لارے د خلوص ډکې سپېڅلے لارے

د هجر شپې

سترګے ډکے شي له اوښکو پهٔ ژړا شي
ستمونه دې جانانه چې سبواشي
ستا د يو نظر ليدو پهٔ طمع طمع
څهٔ د هجر بلا توري شپې رڼا شي

دوه شعرونه

تللي پلونه پهٔ دې لار د قافلې دي
دغه پلونه د سردار د قافلې دي
نهٔ منزل ورته معلوم وي او نهٔ لاره
داسې خلک مو سالار د قافلې دي

د یارانو یاد

چې خوا رهٔ خوا رهٔ یاران د چا جدا شي
د محفل شمع به څهٔ د چا رڼا شي
د فراق بې واره وار مې وار خطا دے
هر یو وار مې هر یو وار ته وار خطا شي
څهٔ پهٔ یاد کښې د خوا رو خوا رو یارانو
د خیالونو دنیا لاړه شي فنا شي

گیله

یاره بس د خپل قسمت نه مې گیله
گویه ستا خوگنې مینه راسره ده
د زړگي تاودهٔ زخمونه پرې څاڅمه
د قلم ژبه مې بیا پهٔ وینو سره ده

د جذباتو حادثې

دا زما د تخیل د راز چپې دي
دا زما د تخیل د بام قیصې دي
اې زاهده ستا نه هسې وار خطا دے
دا خو هسې د جذباتو حادثې دي

ژوند

عجیبه د ترپ ژوندون دے
د بانړو د رپ ژوندون دے
د ازغو پهٔ لار مزل دے
د تړپ تړپ ژوندون دے

میئن

میئن لکه شب گرد پهٔ توره شپه چې شب گردي کا
څهٔ نیاز دے چې خپل داغ یې د سینې شب افروزي کا
نیاز نشته که میئن ته پهٔ لاس ور نهٔ شي زلفینې
پتنګ گوره پهٔ شمع بې پروا جانګدازي کا

قطعه

پهٔ صورت ښکلې ښائسته ده سمن رویه
پهٔ سیرت توره بلا ده دل سنګینه
یَوه ورځ به مې زړهٔ وچوي ای پرېشانه!
خدای چې راکړو ډېر ارمان او ډېره مینه

شاعر ته

راځي چې د بل لوري دا تراشلې ملغرې
تهٔ بیا څهٔ ګوتې شمېرې پهٔ کلام پسې شاعره
نغمې دې له ازله په سرشت کښې زبېردلې
که بله بهانه کړې پهٔ الهام پسې شاعره

د نقیب پهٔ مرګ

تهٔ شوې د دې خاورو او که ستا شوې دغه خاورې
پوی نهٔ شوم خو بار شولې د خاورو سره خاورې
ولې مرور وو دا خاکي وجود له خاورو
چا کړلې د خاورو سره دلته پخله خاورې

د جمال مېخانه

وایه څومره رندي وکړم د جمال د مېخانې نه
نن پهٔ مونږ نوازش شوې د جلال د مېخانې نه
ما د زړهٔ وینې ورکړې د احساس له برکته
دا مستي زما پهٔ شعر کښې د خپل خیال د مېخانې نه

درې شعرونه

چې نهٔ مې سوال نهٔ مې توبه قبلېږي
دا کوم ګناه مې د ځوانۍ ژړوي
سینه خالي زما د غم نه نهٔ ده
څوک خو به وي چې مې زړګي ژړوي
د چا کمې محسوسوم پهٔ شدت
پرېشانه! ما که پسرلې ژ ړوي

د زړهٔ خارو

لکه پېغله په شباب کښې شي اېساره
یه نغمه لکه رباب کښې شي ایساره
نن زما د زړهٔ خارو هسې مزل کا
پهٔ دې نوي تګ به ما نوې پاګل کا

اذیت

لکه بلبل کړم ریاضت د ژړا
کړم بیا پۀ اوښکو عبادت د ژړا
وخت څۀ پۀ داسې اذیت کښې پرېښوم
ماله یې رانۀ کړو فرصت د ژړا

دوه شعرونه

توري زلفې یې د سپین مخ نمائش کا
د قمر پۀ دود پۀ وریځ کښې زېبائش کا
ښاپېرۍ دې وي تل ځوانې ای پرېشانه!
چې د ښکلو ښاپېریو افزائش کا

درې شعرونه

مطرب چې مست تار د ستار غروي
ماسره پټ مرور یار غروي
وخت د ژوندون پۀ ژبه خلۀ لګوي
دوه یاران څومره پۀ رفتار غروي
مضبوطوي مې دجذباتو ایمان
عشق مې پرېشانه! څۀ پۀ جار غروي

هلال

د شاعر پۀ ښکلو سترګو کښې مثال یې
ستا لـه سپینې کوکۍ زار شمه مشال یې
ما بغېر لـه دړده څۀ دي محسوس کړي
زۀ خوشحال ومه اشنا چې تۀ خوشحال یې
د پرېشان د خیال اسمان پۀ تا رنګین دے
تۀ زما د ژوند د ورکې لار هلال یې

د غرۀ ګلاب

هېر دي کړو لما څنګه د زړۀ ګلاب
سترګې دي دلبره پۀ ماستۀ ګلاب
تۀ مې تل پۀ لارو کښې ازغي شینده
زۀ به دې کرمه تل پۀ ورۀ ګلاب
دغه نزاکت دغه شوخي او رنګ
ښکلے قدرتي لکه د غرۀ ګلاب

تکل

ما خو پۀ شګو کښې ژوندون کړے دے
پۀ صحراګانو کښې مې یون کړے دے
زۀ خو د وخت غرمو سېزلے یمه
نۀ مې ارام نۀ مې سکون کړے دے
ما خو د خپل ځان تکل نۀ دے کړے
تل مې اشنا دستا لټون کړے دے

دوه شعرونه

توره ته کړې، ډهال دې زهٔ کړم
وبال ته، جنجال دې زهٔ کړم
خدای دې مل شي ستا پهٔ نېکي
کمال ته شوې، مال دې زهٔ کړم

یار

راروان چې شي له ورایه
په همزولو کښې نمایه
قدوقامت به ئې څهٔ ستایم
له چنار ئې اوږده سایه
یار دې ښکلی دے پرېشانه!
پهٔ هزار صفت ئې ستایه

هغه څهٔ دي؟

پهٔ یو ګل کښې چې عیان دي هغه څهٔ دي؟
دبلبل پهٔ خلې بیان دي هغه څهٔ دي؟

داچې پټ ښکاره جوت دي پهٔ باطن کښې
په ظاهر کښې چې پنهان دي هغه څهٔ دي؟

د انسان ژړا

یو خوا د اسان ژړا
بل خواه د جنت سودا
یوخواته رڼا تیارهٔ
بل خواته تیارهٔ رڼا

دوه شعرونه

که محبت مې درسره پیدا شي
لږ د ژوندون به مې اسره پیدا شي
زخم د زړهٔ چیرم چې سوز پیدا شي
له سوزه تکه سره نغمه پیدا شي

د غاړې هار

د غاړې هار ته هار د غاړې راوړم
څمه وغرهٔ ته سرهٔ ګلونه شنې ممانې راوړم
پخپله هم لکه د زانې هسې زنه لري
جانان ته خوند ورکوي زانې ورته زانې راوړم

درې شعرونه

ســـتا پـــهٔ کتـــو چـــې ګلـــې نـــهٔ ومرمـــه
پـــهٔ ســـرو ګولـــو بـــه بلـــې څـــهٔ ومرمـــه
تـــهٔ دې مـــره نشـــې چـــې ښـــېرې مـــې وکـــړې
دې تـــا پـــهٔ ځـــای دې ګلـــې زهٔ ومرمـــه
مـــړ پـــهٔ فریـــاد فریـــاد کښـــې نـــهٔ شـــوم پرېشـــان!
کـــه شـــومه چـــپ غلـــې بـــه ښـــهٔ ومرمـــه

د حسن خیال

پرېـبرده چـې سـتا د حسـن خیـال مـې تـر عدنـه یوسـي
چـې فرېښـته مـې د جنـون روح لـه بدنـه یوسـي
دا ازلـي مـئن دي دا ئـې کلـه بـاک نـهٔ کنـي
سـتا لـه محفلـه کـه هـر څـو تـار تـار لمنـه یوسـي

پرېشـان کـه څـو پـهٔ ژونـد د زړهٔ رازونـه پـټ وسـاتي
رنځـور ګلونـه بـه یـې بیـا هـم پـهٔ مـزار ولاړ وي

یو شعر:

ناخبره ښهٔ یې داسې خبر مهٔ شې
پهٔ خبرو به دې سر شي که خبر شې

یو شعر:

له خبرو ناخبر دي ځنې خلک
پهٔ خبرو به خبر شي ، که خبر شي

یو شعر:

زهٔ ګوهر یم پخپل راز کښې
زهٔ مشکنې غوندې یم

یو شعر:

ما خو سر د خپله سره اوچت نهٔ دے
تور پما باندے جانانه چې د بام ږدے

یو شعر:

پهٔ ګلشن کښې د مرغیو شورما شور وي
د بلبل پهٔ نعرهٔ سوز ،، نعرهٔ خبر ،، کا

یو شعر:

چـــې پـــه خانـــه د زړګـــي اور اولګـــي
پـــهٔ مېخانـــه دې ســـاقي اور اولګـــي